

എൻ.എസ്.എസ്. മഠം

പുസ്തകം ൧൦]

കർക്കടകം

[ലക്കം ൭

മലങ്കര

ഇടവക പത്രിക

മാസത്തോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

“നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കരിശികലശ്ശാതെ
പുകഴ്ത്തു ചെല്ലാൻ സംഗതി വരട്ടെ”.
(മാർക്കു പൗലോസ്).

സംഗതിവിവരങ്ങൾ.

ആരംഭം ഒന്ന് അദ്ധ്യക്ഷനും മറ്റൊന്നും
തിരുവിതാംകൂറിൽ കൊച്ചിയിലും ചട്ടമിപ്പുറം സഭാമന്ത്രി
ന്റെ വേല (ഇടത്)
മലയാളചിത്രത്തിന്റെ പിശകുകൾ
വടക്കുകൾ വിദ്യാഭ്യാസം
മാർക്കു ജോർജ്ജ്സ് ഓഫീസ് കൂടിയെ സമ്മാനഭാഗം
വിദ്യാഭ്യാസവിഷയം
സൂചനകൾ

പുറം
൧൨൧
൧൨൨
൧൨൩
൧൨൪
൧൨൫
൧൨൬
൧൨൭
൧൨൮

Mar Thomas Press Cottayam.

പഞ്ചാംഗം

൧൯൦൧-൧൦൭

സൂരിയാ നി	ഇംഗ്ലീഷ്	മലയാളം	ആകൃതി	വിശേഷ ടിപ്പസങ്ങൾ.
൧	൧൪	൧൦	ബു	൧ ന- മൺശ്ശൂനിയുടെയും അപരി കേമകൾ കഴിവുകൾക്കും അപരികേമ പ്രാനായ ക്ഷേമിയാസാദിനെയും മകബാ യ സഹദേവന്മാരുടെയും മാർ ഉദ്ദേശി ക്കെയും കാൽ.
൨	൧൫	൧൧	വു	
൩	൧൬	൧൨	വെ	
൪	൧൭	൧൩	ശ	
൫	൧൮	൧൪	ഞ	
൬	൧൯	൧൫	തി	൨ ന- പെന്തിക്കസ്കി. ശേഷം ൧൧.൦ ൯. മകൾ. ന്നു. ൭ മുതൽ
൭	൨൦	൧൬	ചെ	
൮	൨൧	൧൭	ബു	
൯	൨൨	൧൮	വു	
൧൦	൨൩	൧൯	വെ	
൧൧	൨൪	൨൦	ശ	൩ ന- നമ്മുടെകർത്താവിന്റെ മറ്റു പെരുമാറ്റം, (മാറാനായ) ലക്ഷം ൯ ൨൨ ന്നു മാർ ജീവനായൊന്നു കേന്ദ്രാപ്രാപിതാ തിരുമാസ്തിപ്രേമപ്രേമകളെക്കൂടി
൧൨	൨൫	൨൧	ഞ	
൧൩	൨൬	൨൨	തി	
൧൪	൨൭	൨൩	ചെ	
൧൫	൨൮	൨൪	ബു	
൧൬	൨൯	൨൫	വു	൪ ന- മറ്റുപശേഷം ൧൦. ൯. മാർ അന്തരം. ശേഷം സഹദേവന്റെ കാ ൽ. മൽതാ. ൨൧. ൨൮-൨൨
൧൭	൩൦	൨൬	വെ	
൧൮	൩൧	൨൭	ശ	
൧൯	൩൨	൨൮	ഞ	
൨൦	൩൩	൨൯	തി	
൨൧	൩൪	൩൦	ചെ	൫ ന- വാണിപ്പിന്റെശേഷം ൧.൦ ൯. മകൾ. ൧൦. ൩൫-൪൫
൨൨	൩൫	൩൧	ബു	
൨൩	൩൬	൩൨	വു	
൨൪	൩൭	൩൩	വെ	
൨൫	൩൮	൩൪	ശ	
൨൬	൩൯	൩൫	ഞ	൬ ന- വാണിപ്പിന്റെശേഷം ൨.൦ ൯. ലക്ഷം. ൧൧. ൦-൨൦
൨൭	൪൦	൩൬	തി	
൨൮	൪൧	൩൭	ചെ	
൨൯	൪൨	൩൮	ബു	
൩൦	൪൩	൩൯	വു	
൩൧	൪൪	൪൦	വെ	

ഓബ്

വിഷം

സെപ്റ്റംബർ

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക

പുസ്തകം ൧൦]

൧൯൦൧

തോമ്മസ്

[ലക്കം ൭

മംഗളം.

പരിശുദ്ധകൈരളാഭിഷിക്തനായ സഭാപിതാവിന്റെ
 മറ്റുപതിപ്പിലേക്കു പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും,
 പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നും
 കരുണയെടുത്തു നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

നടക്കൽ വക.

ആരംഭം ഒന്ന് അവസാനം മറ്റൊന്ന്.

നിങ്ങൾ ആ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ രാക്ഷസന്മാരോ? ആത്മാവിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടു നിങ്ങൾ
 ജപ്പാൽ ജഡത്തിൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നുവോ? നിങ്ങൾ ഇത്രയെല്ലാം വെറുതെ
 യൊ കഷ്ടപ്പെട്ടു, ആതു വെറുതെ എന്നു വരുകിൽകൊള്ളാം. (ഗലാ. ൩. ൩, ൪)

ഇതു ഫ്രിയരെ! പെൺപോലുള്ളവർ ഒരു ജീവകയെക്കുറിച്ചു അതിന്റെ ബു
 ദ്ധിമുട്ടിനെ ആശങ്കിച്ചു പറയുന്നു. ആയുസ്സു ഗലാത്തിയായിട്ടുള്ള ജീവകയെക്കു
 റിച്ചപ്പോൾ നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള അന്നു ചിലർ തോന്നിപ്പോകും. പക്ഷെ നമ്മുടെ
 ദൈവത്തെ ജഡത്തിൽ നാം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു എന്നിൽ ഈ ശാസന നമുക്കു പൊ
 തുവെ മോശാതിരുവെഴുത്തിനെ, ഒരു വേലയുടെ ആരംഭാവസാനങ്ങൾ നന്നായി
 തന്നിട്ടുള്ളതിൽ ബുദ്ധിയോടെ ആതു ചെയ്യിക്കുന്നവരും. ചിലപ്പോൾ തുടങ്ങും അതോ
 ഗ്രാമമായിട്ടുള്ളതും ഹാസ്യമായിട്ടുള്ളതും ആയിരുന്നാലും തത്വജ്ഞാനം പ്രകാശി
 ത്വംപോലെ ഒടുവിൽ ഒരു പുണ്യ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ആതു നടത്തുന്നതാണ്.

നമ്മുടെ ആരംഭമോ ശുദ്ധമുള്ള മോശാതിരുവെഴുതും ആത്മാവിലെ ആ. എന്നാ
 ല് ചിലർ ഉപവാസം, പ്രാർത്ഥന മുതലായ സൂത്രങ്ങളിൽ കുറെശെ വേണം വേർതിരി
 യും. അവസാന കൽപനയോടുകൂടി ആതുവേദം വേർതിരിയ്ക്കേണ്ടതല്ല. നി
 രവേദത്തെ അവയെ നിസ്സാരമായി അല്ലീകരിക്കേണ്ടതന്റെ ആത്യന്തര്യത്തെ മറ
 ന്നുകളെയും മായയിലേക്കു നന്നായിട്ടു ജഡത്തിൽ തങ്ങളുടെ ആത്യന്തര്യം
 അവസാനിപ്പിക്കുന്നവരും ഉണ്ടു. ഹാ! ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഹൃദയം ജീവിത ശാ
 സിച്ചു പറയുന്നതു. ഇതാ ഇവർ ആരംഭം കഷ്ടപ്പെട്ടതിന്റെ കൃപി മായതാണ്.

നാം ജീവിത ആത്മാവിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ടു അതിൽ നിലനിന്നു വേദഗ്രന്ഥത്തെ
 നീക്കുന്നതല്ല കടം കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടും ക്ഷമയോടെയും ഭക്തിയോടെയും ആത്മാവി
 ഭക്തിയിലിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കെ ഈ വക കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടു കടം കഷ്ടപ്പെട്ടും
 ജഡ ആത്യന്തര്യം ഒരുപ്രകാരവും സമ്മതിക്കുന്നതല്ല. മെല്ലെ കൊണ്ടു ക്ഷമ
 യോടെ തന്റെ ബാല്യം യൗവ്വനങ്ങളെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ശേഷം വീണ്ടും ജഡത്തി
 ന്റെ പിന്നാലെ പറയുന്നു എന്നിൽ നമ്മുടെ ആത്യന്തര്യം പതിവുതന്നെ നമുക്കു
 ഒരുപകാരവും അവകാശമാക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ മുമ്പിലത്തെ നമ്മുടെ ആത്യന്തര്യം
 വതിരുന്നതിനായിട്ടു കടം കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടു വരിക.

ഫ്രിയരെ! ഇതിൽ നാം ബുദ്ധിമുട്ടിനെ രാക്ഷസന്മാരോ. പാടുപെടേണ്ടതു പെട്ടു ഒരു
 പ്രതിഫലവും ക്ഷമയെന്നുവരുന്നതു സങ്കടമല്ലയോ. ഇപ്രകാരം ശാലിയാ പഠത്തി
 റിരുന്നു. അതായതു “ഈ ആത്യന്തര്യം മനുഷ്യ നമുക്കു ദീശ്വരായിൽ ആശംഭനം
 ഉള്ളു എന്നിൽ നാം സകല മനുഷ്യരിലും അറിഞ്ഞുവരുന്നതല്ല” അതെ, സംശയമില്ല
 ആതു കൊണ്ടെന്നാൽ ദീശ്വരായിൽ ജീവിക്കുന്നവർ ഈ ലോകസുഖങ്ങളും ബാഹ്യ
 നങ്ങളും പൂർണ്ണമാക്കുന്നതല്ല. അവർ അതിനോടു കയ്യുമായി നിരൂപിക്കുകയുണ്ടു.

ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ തങ്ങളുടെ ഈ ലോകവാസത്തിന്റെ ശേഷവും മുമ്പിൽനി
 ന്നു ഒരു പ്രകാരത്തിലും ആത്യന്തര്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് വിശുദ്ധങ്ങളുടെ പിന്നാ

ലഭ്യപായവരും തങ്ങളുടെ ജഡജന്മങ്ങളെ പാലിച്ചുകൊണ്ടു കാലം കഴിച്ചു പരമാ
 യി ദൃഢചിന്തയോടെ അജ്ഞാനികളെക്കാൾ ഭൂപ്രപം അരിഷ്ടമാണെന്നല്ലാതെ അപ
 രേക്ഷിച്ചു ഏതു പരമാനുഭൂതം.

നമുക്കു ഹൃദയങ്ങളിൽ ആഴമായി വിചാരണചെയ്യാനുള്ള ഒരു സംഗതിയാ
 കുന്നു ഇത്. വിവേചിതരിപാനായിട്ടത്രെ ജപ്രകാരം പറയുന്നതു. “നിങ്ങൾക്കു അ
 തു ജ്ഞാതാകുന്നതെങ്കിൽ ജ്ഞാതാകുന്നതെ അതിന്റെ സകലവിധമായ ജ്ഞാതാകാ
 ക്രമം സുഖമായി അനുഭവിക്കാം. ധാ! ഇതു ഒരുപ്രകാരവും കാർഷ്വകപേലും സജ്ഞി
 കാരത്തും ജഡമയന്മാരായിരിക്കുന്നവർ കൂടെയും അധരങ്ങളിൽ മറ്റേതു പറയുന്ന
 തുമായ സംഗതിയാകുന്നു എന്നു നീങ്ങളും ഏറ്റുപറയാതെ നിവൃത്തിയില്ലാ. ഏതു
 കൊണ്ടെന്നാൽ നന്മചെയ്യുന്നവർ സ്വസ്തിയപരമാനന്ദവും മഹത്വങ്ങളും (ഒരുപ്രകാ
 രത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുപ്രകാരത്തിൽ) ഉണ്ടെന്നും, ജ്ഞാതാകവും അതിന്റെ
 ആശ്രയകാര്യം ഏതുവിധത്തിൽ അഴിച്ചുതെളിക്കുകയും അന്യയെക്കാൾ വലിയ ദുരിതാവ
 സ്ഥ്യയിൽ ജടപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ട അപകടം നല്ലതല്ല. സജ്ഞിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ
 ആകുന്നു എന്നിൽ രണ്ടെങ്ങനെയെന്നു ഒന്നിച്ചുസമീക്ഷിക്കണം. അതു സാധിക്കുന്നതു
 മല്ലല്ലോ. രണ്ടിനെയും പരീക്ഷിച്ചു നോക്കണം. ഒരുത്തനെ പിടിക്കുന്നതെങ്കി
 ലും കരുത്തനെ പിടിക്കുന്നതെന്നുള്ള പഴഞ്ചെല്ലുപോലെ നല്ലതും നിലനില്ക്കുന്നതു
 മായ്യിനെ മുറുകെ പിടിച്ചിൻ. അതിൽ കാൽ രണ്ടും ഉറപ്പിച്ചു നില്പിൻ. കാറ്റി
 നാൽ ഉഴലപ്പെടുന്ന വേഴത്തൊട്ടു നാം അനുഭവപ്പെടുകയും സംശയാൽ പരീക്ഷ
 ക്കാകുന്ന തിരമാലകൾക്കു നാം ചാഞ്ചാടുകയുമുണ്ടാകും—

നമുക്കു അനേകവും ഒരു പരീക്ഷ പരീക്ഷാപോൾ അതിൽ ഉൾപ്പെടാതെ നീരി
 യേയും ശുദ്ധതയേയും പാലിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന നിത്യദാഹ്യങ്ങളേയും അതിൽ വീ
 ണാൽ ഉണ്ടാകുന്നനിത്യഅരിഷ്ടതയേയും അതായ്ക്ക. സ്വർഗ്ഗത്തെയും നരകത്തെയും ക
 റിച്ചുള്ളതും ഉന്നങ്ങളെ പറ്റി നമുക്കു ഹൃദയത്തിൽ നന്മയുടെ ദൂതനും തന്മയുടെ
 ദൂതനും ആത്മാവിന്റെയും ജഡത്തിന്റെയും ഭംഗം മോഹനീനകൊണ്ടു തമ്മിൽ ഒ
 രു സംവാദത്തിനു ജട കൊടുക്കുന്നതു ഒരു പ്രകാരത്തിൽ വളരെ ഫലമുള്ളതത്രെ.
 ഇപ്രകാരം ക്ഷാത്രം നോക്കുകയും തമ്മിൽ അകമെ ഒരു തർക്കം നടന്നശേഷം
 രണ്ടുകൂടെയും മനസ്സാക്ഷിയെന്ന നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതിയാകുന്ന ദൈവത്തി
 ന് സമാനപതിയുടെമുമ്പാകെ നിൽക്കണം. അപ്പോൾ ജ്ഞാതാകാധിപതി വിശു
 ഛ ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ ജ്ഞാതാക വിശ്വാസികൾ
 ഒടുവിൽ അടിക്കുന്നതും കൂടാതെ അനാപശ്വാമായി ദുശ്ശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ തിന്മയു
 കെ ദൂതനെയും ജഡത്തെയും അവൻ ദിവ്യ ബന്ധനങ്ങളാൽ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു നന്മ
 യുടെ ദൂതനെ പല സൗഖ്യപദങ്ങളാൽ യെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ആത്മാവു
 ശക്തിയായിത്തീർന്നു പരീക്ഷയെ കാട്ടിച്ചു കളയും—

പ്രിയമുള്ളവരെ നാം പരീക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വേദാന്തി അതി
 ന്റെമേൽ ജയം പ്രാപിക്കുന്നതു ഒരു വലിയ മഹത്വമാകുമെന്നു നാം നിഗമിച്ചായി
 വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു പരീക്ഷക്കു അതായ്ക്ക പിശാചിനെ സമഗ്രം കൊടുത്താൽ പക്ഷെ
 നാം പരാജിതന്മാരായിപ്പോകാൻ ഏല്പാകുന്നു. ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ ആതു ഒരു
 വലിയ വേദാന്തിയെപ്പോലെ അനേകം വിശ്വസ്തരായ മനുഷ്യാന്മാർക്കു വേദ
 യാദിയിട്ടുണ്ടു്. പുണ്യപാനായ യൌസേപ്പിനപ്പോലെ ജീവിക്കുന്നവരെയും വീഴി
 പ്പാൻ എന്നു നോക്കണം. യൌസേപ്പി പരീക്ഷയെ ജയിച്ചു എന്നു വരികിലും ഏറിയ
 ദിവസങ്ങളോളം പലരുകെ ജടയിലും തന്നെക്കിടന്നു ദുരിതപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിര
 ന്നതുകൊണ്ടു നിന്ദയും കാരാഗ്രഹവും സഹിച്ചു കഴിവാൻ—

യൌസേപ്പിന്റെ ജ്ഞാനിയുടെയും തെളിവുകളുടെയും കാരണം പരീക്ഷ
 ഉണ്ടായ്ക്ക കൊണ്ടല്ലാതെ പിന്നെ ഏതു? ഒടുവിൽ അവൻ വലിയ വദവിയും ബഹു
 മാനവും കിട്ടിയ പരീക്ഷ അവന്റെ മേൽ വീഴുകയും അതിനെ ജയിക്കുകയും ചെയ്തു
 തുകൊണ്ടല്ലയോ എന്നു കരുതി നാം പരീക്ഷയാൽ ബാധിക്കപ്പെടുന്നതു നല്ലതാക
 നു എന്നു വല്ലവരും നിരൂപിക്കുന്നു എന്നിൽ ആ വിചാരം വെറും പൈശാചികംതന്നെ
 എന്നു കരുതിക്കൊള്ളണം—

ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ മനുഷ്യരിൽ മികച്ചവർക്കു ആത്മമയവും ജഡമയവും ജ
 ടകലന സഹവാസം ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ പരീക്ഷ വരുന്നസമയത്തു, ജഡമയം
 നമ്മിൽ സഹവാസം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നിൽ ആയു നമ്മെ പ്രയാസംകൂടാ
 തെ തന്നെ ആത്മചിത്ത കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി കഴിയിൽ വീഴുക. നേരെ മറിച്ചു
 ആത്മമയമാണു ആത്മമയം നമ്മിൽ അധിവാസം ചെയ്യുന്നതെന്നിരിക്കുന്നാൽ പരീക്ഷ

ആത്മമയത്തിന്നു നാം നമ്മുടെ ഭവനത്തിൽ പാർപ്പാൻ സമയം അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുന്നു എന്നിൽ ഏതു ദോഷമില്ല. എത്ര കഠിനരോഗത്തിലും നാം അകപ്പെട്ടിരുന്നുവു. ദൈവത്തോടു നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ജടവികാരം സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നതിനും തന്റെ ദൂതനേ നോക്കി ഭയം കൂട്ടാതെ സംസാരിക്കുന്നതിനും ആയു നമ്മെ ഉത്തരാശീലന്മാരാക്കിത്തീർക്കും. ചൊല്ലിക്കൂടാത്ത ഞരക്കങ്ങളോടെ നമുക്കു വേണ്ടി ദൈവത്തോടു ആവലാധി വേദാധിപ്തിയും നമ്മുടെ അപകടത്തെ കാത്തു നമ്മോടു കൂടെ ഏല്പിക്കും ചെയ്യും. ജടവികാരത്തെ അകറ്റേ പ്രാർത്ഥിക്കു എന്നതു ചുമക്കുന്നതാകുന്നു വലിയ ദോഷം വഹിക്കുംപോലെയാകും. പാരാജയത്തിലേക്കു ജന്മമെന്നു തുറപ്പാക്കിയൊരു ഉള്ള പ്രയാസം തോന്നും. ജ്ഞിത മനുഷ്യരുടെ മുഖസ്മിതിയാൽ ഒട്ടുവിലത്തെ ക്രൂരി നഷ്ടമായേക്കുമെന്നു ശങ്കിക്കുന്നതിന്നു ദൈവവും ജഡവും മാത്രമല്ലാതെ ആരും കാണുന്നതും അറിയുന്നതുമല്ല. ആത്മമയനാകു ജ്ഞിതനെന്നും സമയം ഉണ്ടായിരിക്കും. ദൈവത്തിന്നു നമ്മെ കേൾപ്പാൻ എപ്പോഴൊക്കും സമയം ഉണ്ടെന്നും നമുക്കു തന്നെ വിളിക്കുന്നതിന്നു സമയം ഇപ്പോൾ വരുന്നതു മഹാ ആശ്ചര്യം! ആശ്ചര്യം! തന്നെ. പ്രിയരേ, നമ്മുടെ സമന്വരെയൊ അതിൽ തണുപ്പരേ കൂടെയും കാണാൻ ഏനവും സൗകര്യം ഉണ്ടോ എന്നുള്ള പ്രോദ്യം മുന്നമെ അവരോടു ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാം ദൈവത്തോടു. രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവിനോടു. അധികാരികളുടെ മേലജ്ഞാനനോടു. അതു നമ്മുടെ കരമനുസൃതമായ പണയം പണയം സമയം പണയം പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ. ദൈവമെ നിനക്കു ഇപ്പോൾ

ൾ അവസരമുണ്ടാ എന്നു മുന്നമെ നാം ലോഭികൾമാരില്ലെങ്കിലും അതിനകം കരണം താൻ ചെല്ലാത്തൊഴും നമ്മെ കേൾപ്പാൻ അവസരമുണ്ടെന്നും രാഷ്ട്രമുഖനും ആണെന്നു നമ്മുടെ മനസ്സുകൂടെ നമുക്കു ഉറപ്പായ സാക്ഷി നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു—

വീണ്ടും നാം ആപ്രകാരം ആത്മാവിൽ നമ്മുടെ ദാദര്യത്തിന്റെ തുടസ്സും ഇതുവോ ആപ്രകാരംതന്നെ ആ ജീവപാഥയിൽ നമ്മുടെ നടപടികളെ അപസാന്നിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ, കുറെനാൾ ആത്മാവിൽ പ്രകാരം നടന്നു പിന്നെ ജഡത്തിൽ കൊണ്ടു പോയി അപസാന്നിപ്പിക്കുന്നു എന്നു വന്നാൽ നാം വായുവിൽ കൃഷിയെക്കൂടി കാറ്റിനെ കൊച്ചുംപോലെ ഇരിക്കും—

ഹാ! മനേസമയം നമ്മുടെ കാലടികൾ നാം തുടങ്ങിയൊരു ജീവപാഥയിൽ കണ്ടെത്തപ്പെടാൻ ഭാഗ്യം! “മെല്ലാമാകുന്നു മരിക്കുന്നതെന്നും ഒരുവനേഴു മോദിക്കുന്നു ഏകിൽ അവന്റെ മറ്റുപടി “ജനിക്കു നിശ്ചയമില്ല” എന്നായിരിക്കും. നീനക്കു നിശ്ചയമില്ലെന്നു നീയും ജനിക്കു നിശ്ചയമില്ലെന്നു ഞാനും പറയുമായിരിക്കും. യജമാനൻ രണ്ടാം യാമത്തിലോ മൂന്നാം യാമത്തിലോ വരുമ്പോൾ ജാഗ്രണമുണ്ടു ഏതുൻ ഭാഗ്യവാൻ. ശൈശവം, ബാല്യം യൗവ്വനം, വാല്യം, ജപ്രകാരം മനുഷ്യനു നാലുയാമങ്ങൾ ഉണ്ടു. ഒന്നാം യാമവും നാലാം യാമവും (ശൈശവം, വാല്യവും) ഒരുവിധം ആത്മമയവും അതിപാപം കൂടാത്തതും ആകുന്നു. രാത്രിയിലെ രണ്ടും മൂന്നാം യാമങ്ങളെയും മനുഷ്യന്റെ ബാല്യായുസ്സുനങ്ങളോടു സദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ സമയം അന്ധകാരമായയുടെ പശുങ്ങൾ പിടികളെടുക്കയും നിദ്രാഭാരത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ മുഴുകിച്ചിരിക്കുന്നവരുമത്രെ അധികം വേദം. ഈ വേദയിൽ ദിവ്യ വിജിതയയും തന്റെ പരവിനേയും ഇവർ കാത്തുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നവരല്ലാ എന്നു ചൊല്ലേണ്ടിയിട്ടു സാക്ഷിയിരിക്കുന്നു—

പ്രിയരെ! നാമൊ ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റുപ്പെട്ടുപോകുവാൻ മനസ്സുവെക്കുന്നതിൽ നമുക്കു വിരോധമായിതന്നെ തീകനലുകളെ വലിച്ചിരിക്കരുതേ. “ഞന്റെ പിതാവേ ഇതുതന്റെ നീ ഏന്റെ ബാല്യായുസ്സുനങ്ങളെ നടത്തിക്കുന്നവനാകുന്നു എന്നു” ദീപ്തിദർശിയുടെ വാക്യത്താൽ നമ്മെഭരമേല്പിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവത്തെ തന്നെ നമ്മുടെ യജമാനനും ഗുരുവുമായി സ്വീകരിക്കാം—

നാം ആത്മാവിൽ ഉണർച്ചയുള്ളവരായിരിക്കണം. ഏതിനെ ഭരമേറ്റു തുടങ്ങിയോ അതു കൈമശമാകുമോളം നാം അടങ്ങിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മെപ്പറ്റിയും നമ്മുടെ വിചാരവും സ്നേഹമുണ്ടാകുമെന്നുള്ള ആ മാറ്റം നാമത്തിന്നു നാം ജടകൊട്ടകരുതെ. ജഡജന്മങ്ങളിൽ അഴിഞ്ഞുപോകുന്ന പഞ്ചന മധുരത്താൽ ആത്മാവിന്നു എന്നനേക്കും നിലനില്ക്കുന്നതായ സാക്ഷാലുള്ള കല്പിതന നാം അയർത്തുപോകരുതേ. മൺകുതയാകുന്ന ഈ ലോകത്തിനുവേണ്ടി, നിറുത്തും കൂടാതെ തിരുങ്ങി മിന്നിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാണിക്യഭാകുന്ന പരലോകത്തെ നാം പണ്ടും കെട്ടുകതെ. ജഡത്തിന്റെ ഉപകാരത്തിനായിട്ടു ഈ ലോകത്തെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ നേട്ടത്തെയും ഫലമുലാഭികളെയുംപറ്റി അദ്ധ്വാനപ്പെട്ടു പരിശ്രമിച്ചാൽ മതിയൊ. നീങ്ങൽതന്നെ പറ്റിൽ. ആത്മാവിന്റെ ഉറപ്പിനായി ആലോചനയെയും അതിലൂടെ പ്രവേശിക്കുണ്ടും ഇടക്കുപഴിയിൽകൂടെ പ്രയാസപ്പെട്ടും ഞെരുങ്ങിയും നടക്കേണ്ട വിധവും പഠിക്കേണ്ടയൊ. രണ്ടും ഒരുപോലെ അനുഭവിപ്പാൻ ആരും കരുതേണ്ടാ. ഒന്നു നഷ്ടമായെ തീർക്കുന്നതു തീർച്ചമെങ്കിലും മറ്റൊന്നു കൂട്ടത്തത്രെ. ഒന്നുകിൽ ജഡം അല്ലങ്കിൽ ആത്മാവ്—

ഏതാൽ ഇതൽ വേറെ ഒരു വിസ്തരം കൂടെ ഉണ്ടു. ആത്മനേട്ടത്തിനായി ജഡത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയൊളം ആത്മാവിന്റെ നാൽപരത്താൽ ക്രുദ്ധിയുടെ ദിവസത്തിങ്കൽ ജഡത്തിന്നും ആത്മാവിനേക്കാകുന്നതു മഹിമയേറിയ കിരീടവും മഹത്വവും സുന്ദരവും പരമാനന്ദ ഭാഗ്യവും ലഭിക്കും. എന്നാൽ ജഡത്തിന്റെ മോഹങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചു ആത്മാവിന്നു നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ രണ്ടും നഷ്ടകലിൽ, ഒരു പ്രയോജനമില്ലാ—

ഇതാ കാലത്തിന്റെ സ്മിതിയെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചാൽ ധാന്യം ചുരുക്കവും കൊയിത്തുകാൽ അധികവുമാകുന്നു. അതിനാൽ ഈ മോലും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥമാണെന്നു ഇരിമ്പാണികളാൽ ചുഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. “നീങ്ങൽ ആത്മാവിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടു ഇല്ലാതെ ജഡത്തിൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നുവോ”?

തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചിയിൽ ചർച്ചയിച്ചു
സമൂഹത്തിന്റെ വേല (തുടർച്ച)

മിഷ്യനറിമാരുടെ ഉദ്ദേശം സുറിയാനികാരെ കഴിയുംമുമ്പു അംഗീയാ ആകണമെന്നും അതിനു സാധിക്കാത്തപക്ഷം ഇതിലേക്കു ക്രമേണ ജട വരുത്തുവാൻ തക്ക മതവിപരീതങ്ങൾ അവരിൽ മുളപ്പിക്കണമെന്നും ആണെന്നു കഴിഞ്ഞ ലക്കങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നല്ലോ. “വായ്പ്പു കര, കൈ കൊക്കുന്ന എന്ന വരയും പോലെ ജവരുകെ വാക്കു കേട്ടാൽ വളരെ ഭംഗി തോന്നിക്കും. ആരും നേരെ മറിച്ചാണെന്നു അവരുകൾക്കു പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ടു കാണാമെന്നു മുഖിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സുറിയാനി സഭയെക്കുറിച്ചു പരയുമ്പോൾ അവർ വളരെ സഹനവും ഭംഗിക്കാറുണ്ടു്. സുറിയാനി സഭയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള തക്കങ്ങളിലും വ്യവഹാരങ്ങളിലും ജവർ പ്രവേശിക്കാതെ ഇരു കക്ഷികളോടും തുല്യ സമത്വവേത്താഴ്ചകൂടെ ഇരിക്കുന്നു എന്ന ജവർ പറയാറുമുണ്ടു്. ഒരു മിഷ്യനറി ഒരുകൂട്ടം അന്നോടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടു്. ജവരുകെ കൊണ്ടു പ്രവൃത്തികളെ മറ്റു നോക്കിയാൽ നേരെ മറിച്ചു കാണാം. ദൃഷ്ടാന്തമായി സുറിയാനി സഭയിലെ വ്യവഹാരകാര്യങ്ങൾ ആലോചിച്ചാൽ മിഷ്യനറിമാർ അവർ ഭാവിക്കുന്നതു പോലെ നിർദ്ദേശിച്ചു മായിരിക്കുന്നില്ലെന്നു ഏല്പാർക്കും അറിയാം. ഏല്പാർക്കുകയും മനോഹരമായി സമ്മതം. അത്രയും മിഷ്യനറിമാർക്കും എത്രയെത്രയെ സഹായിപ്പാൻ മിഷ്യനറിമാർക്കു കയ്യൊപ്പാഴ്ചകൂടി അയക്കപ്പെട്ട രേഖകൾ കോട്ടിക്കൊടുക്കുകയും കാണിച്ചുകൊടുക്കും.

അതിനാൽ മൂന്നാലു പ്രസംഗങ്ങളിലായി ഞാൻ പ്രതിപാദിച്ച സംഗതികളുടെ ചുരുക്കം വായനക്കാരുടെ കർമ്മങ്ങൾ വേണ്ടി താഴെ കുറിക്കുന്നു. ഇതു ഏല്പാർക്കുന്നതിനും എപ്പോഴും മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു അതിനു അനുരൂപമായി പ്രവൃത്തിക്കുന്നപക്ഷം സുറിയാനി സഭയ്ക്കു ഐശ്വര്യം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

൧. അനുഗമനകാരായ യൂറോപ്യന്മാരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്കു സംസർഗ്ഗം സുറിയാനി സഭയ്ക്കു ഭോഷമല്ലാതെ ഉണർവ്വുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. മുളക്കു ജലമേൽ വീണാലും ജല മുളക്കൽ വീണാലും കേട്ടു ജലകാണ്. യൂറോപ്യന്മാരുടെ സുറിയാനിമാർ, റോമാക്കാരുടെ, അംഗീയാർ ആകട്ടെ, ഗ്രഹസൻകൂട്ടർ ആകട്ടെ ആരായാലും ദ്രവ്യത്തിലും സ്വാധീനത്തിലും വാക്കിലും ചെയ്യുന്നതിലും ശക്തന്മാരാകുകൊണ്ടു അവരോടു കൂടിയുള്ള സമ്പർക്കം നമ്മുടെ സഭയ്ക്കു ആഗ്രഹം. ദ്രവ്യനഷ്ടം മാനനഷ്ടം മുതലായ നഷ്ടങ്ങളെ വരുത്തുന്നതായി നാം അനുഭവത്താൽ കണ്ടുവോധിച്ചിരിക്കുന്നു.

൨. റോമാക്കാർ, അംഗീയാക്കാർ, ഡബ്ലിഷ്യൻ, ഗ്രഹസൻകൂട്ടരും, രക്ഷണീയ സംഘമൊ സുറിയാനികാരെക്കുറിച്ചു ചെയ്യുന്നവർക്കു കർമ്മങ്ങളിൽനിന്നും നാമവും തന്റെ മഹത്വവും വഴി പറഞ്ഞു നൽകുന്ന ഏകീകരണം വളരെ ഉദാരം. ഒരു മിഷ്യനറിയായ റെഡ് സെല്ലി ഏകീകരിക്കുന്നതു പോലെ സുറിയാനി സഭ അവരിൽ ഇവിടേ പങ്കുവെക്കണമെന്നു കുന്നു എന്നും ദൃഷ്ടാന്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

൩. പുറജാതികളുടെ വലിയ അപ്പോസ്തോലനായ ശ്രീ. പെറ്റുലോസും:—“ഞാൻ മറ്റൊരാളെപ്പോലെ അടിസ്ഥാനമുള്ളതെല്ലാം പണിയിച്ചിരിക്കാൻ വേണ്ടി ക്രിസ്തുവിന്റെ വേർ ചൊല്ലപ്പെട്ട സമലത്തല്ല, ആകട്ടെ അവന്റെ വസ്തുത അറിയാപ്പെട്ടു മറ്റൊരാളെപ്പോലെ അവർ കാണുമെന്നും കേൾക്കുന്നവർ മറിയിച്ചിട്ടു ഉദമണം ഏകതപ്പെട്ട പ്രകാരമത്രെ ഞാൻ ഇങ്ങനെ സുവിശേഷത്തെ പ്രസംഗിച്ചാൽ ഉത്താമിച്ചതും, എന്നു (റോമാ. ൧൫ അ. ൨൦, ൨൧) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പെറ്റുലോസിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിനു പണിവരണം ഭാവിക്കുന്ന മിഷ്യനറിമാരും ഉപദേശികളും ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം കേൾക്കുന്ന പുറജാതികളിൽ പ്രവേശിക്കാതെ, ശ്രദ്ധ തോന്നാത്ത അപ്പോസ്തോലനായ സുറിയാനിയെ പിതാക്കന്മാരും അടിസ്ഥാനമിട്ടു പണിയിച്ചിരിക്കുന്ന ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കയും അതിനെ പൊളിച്ചു സ്വന്തം പ്ലാൻ അനുസരിച്ചു വേറൊരു ഭവനം പണിയിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ ജവർ അപ്പോസ്തോലനായി നിശ്ചയിച്ചതെല്ലാം ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ജവർ ചെയ്യുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾക്കു, മറ്റു പടിയായി:—“ഞങ്ങൾ സിറിയയോടു ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതിനു വിരോധമായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ദൈവഭൂതന്തന്നെ വന്നു ഉപദേശിച്ചാലും അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ എന്നു (ഗലാ. ൧. ൮) ശഠിപ്പാ കല്പിക്കുന്നതു പോലെ നാമും തീർത്തുപറയാൻ ആവശ്യമാകുന്നു.

൧. ഈ യൂറോപ്യ വൈദികന്മാർക്കു ജീവിത സഹായം ഇല്ലാത്തതന്നെ മറ്റൊരു വർഷത്തോളം നമ്മുടെ സഭയിൽ കർഷിപ്പിണക്കവും ഭിന്നഭിന്നപ്രായവും കൂടാതെ ഒരു ആളിൻ കൂട്ടവും ഒരു തൊഴുത്തുമായി ഒരു ജടയന്റെ കീഴ് ചരണിരുന്നു. ഇവർക്കു മലയാളത്തു കൽപദം മറിച്ചുകയും നാം അപരരെന്നു കരുതി പിന്മാറ്റിയും ചെയ്തപ്പോൾ അന്നുമുതൽ മലങ്കരസഭ വിപരീത കർഷിപ്പിലും വിരുദ്ധഭിന്നപ്രായങ്ങളും ഭിന്നിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

൨. പണ്ടൊരു സുറിയാനിപക്ഷക്കാരൻ യൂറോപ്യരിച്ചുന്നതിമാർഗ്ഗമുള്ളതായ സംസ്കൃതമലങ്കരയിൽ കേരളത്തെ അംഗീകരണത്തിൽ പറ്റാത്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിന്റെ പശ്ചാത്താപം മൂലം വിരുദ്ധന്മാർ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ളതു ഇപ്പോൾ ജനകീയാർക്കു വന്നിരിക്കുന്നു. അതു ഏതെന്നാൽ:— മലയാളത്തു ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം അറിയപ്പെടാത്തതിനാലുള്ള മലയാളികളെ സംബന്ധിച്ചതെന്തോളം മോക്ഷവാർത്ത അടിച്ചു നരകവാതിൽ തുറന്നുകിട്ടിയിരുന്നു. മാർത്തോമ്മാ ശിഷ്യർ വന്ന സത്യമാർഗ്ഗം സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ മോക്ഷവാതിൽ തുറന്നു ലഭിച്ചിട്ടുകയും നരകവാതിൽ അടച്ചു സാക്ഷാത്കര്യം ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ പരിഭവം, പറ്റുകൾ വന്നു കലഹവും ഭിന്നതയും മത്സരപര്യായം ഉണ്ടാക്കിയതിനോടുകൂടി മോക്ഷവാതിൽ മെല്ലെ ചാടി, നരകവാതിൽ തുറന്നു സംഭവം വീക്ഷിച്ച് കടലി അംഗീകരണമില്ലാത്തതിനാലും തക്കത്തോളം ഉൾപ്പെട്ടപ്പോൾ മോക്ഷം അടച്ചു സാക്ഷാത്കര്യം നരകം തുറന്നു മലത്തിലിട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയായിരുന്നു ആ പ്രസംഗിച്ചതും. ആ പട്ടക്കാരൻ ജീവിച്ചിരുന്നതു ഈ കാലത്തായിരുന്നെങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ ഗ്രഹസൻ മതലായ കൂടിയവർ മോക്ഷത്തന്നെ സാക്ഷാത്കര്യം ഒരു മാർഗ്ഗം കൂടെ അടിച്ചുറപ്പിക്കും നരകവാതിൽ കയ്യിൽ പഴി വിശ്വാസമായി പെട്ടാത്തതും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു കൂടെ ചേർത്തു പറയേണ്ടതാണ്.

൩. യൂറോപ്യരിച്ചുന്നതിമാർ സുറിയാനികൾക്കെ സ്നേഹിതന്മാരും മനുഷ്യകുടുംബസ്ഥാപികളുമാണെന്നു ഭാവികുന്നു. പശ്ചാത്താപത്തിൽ അവർ ശത്രുക്കളുടെ പ്രവൃത്തിയെന്ന ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നു നമ്മുടെ സഭയ്ക്കു അപരിത നിന്നുണ്ടായ ഫലങ്ങൾ ദൃഷ്ടാർക്കു തിരികെ.

൪. അവർ പുറമെ ഭാവികുന്നതു വേല ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമമഹത്വത്തിനായി വേലചെയ്യുന്നവരെക്കുറിച്ച്, സുറിയാനികൾക്കു വേല ചെയ്തിട്ടുള്ള ദ്രോഹങ്ങൾക്കു പരിഹാരം ഉണ്ടാകേണ്ടതു അവരുടെ കടമയാകുന്നു. സുറിയാനികൾക്കു നിന്നു അവർ ചേർന്നിരിക്കുന്ന സഭയെ സുറിയാനികൾക്കു തിരിച്ചുകൊടുക്കും സുറിയാനികൾക്കു നിന്നു അവർ കൈമാറ്റപ്പെട്ടതിലുള്ള മുതലുകളെ മടക്കി കൊടുക്കും ചെയ്തപ്പോൾ പുറത്തുകിട്ടിയവർക്കു തിരിയേണ്ടതാണു അവരുടെ സത്യമുത്തമം. അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ ഇവരുടെ ആനന്ദം പരമാർത്ഥമാണെന്നും സമ്മതിക്കും. സുറിയാനികൾക്കു എല്ലാവരും നരകാഗ്നിയിൽ അപകടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു മോക്ഷവാതിൽ അടച്ചു. രക്ഷയ്ക്കു തടസ്സമില്ലെന്നു ഇവർ സമ്മതിക്കും. അംഗീകാരം എല്ലാവർക്കും നിത്യരക്ഷ ഉറപ്പാണെന്നു എന്നു മോക്ഷവാതിൽ സത്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്കു മാത്രം ഉറപ്പാണെന്നും ഇവർ പറയും. സത്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്കു സുറിയാനികൾക്കു രക്ഷയ്ക്കു തടസ്സമില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ, സുറിയാനികൾക്കു അംഗീകാരമെന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്നാണെന്നു വിചാരിച്ചാൽ കർഷിപ്പിലുള്ള ശമ്പളം വാങ്ങിവാൻ മാത്രമാണെന്നു അനുമാനിക്കേണ്ടിവരുന്നു. മറ്റൊരാളിൽ പറഞ്ഞാൽ “വെറുക്കപ്പെട്ടവൻ പകയില്ലാത്തു പറയപ്പെടുന്ന ദേവതമാരെ” എന്നു മന്ത്രവാദി പറയുന്നതുതന്നെ എന്നു സുറിയാനികൾക്കു കേൾക്കേണ്ട ഒരു അംഗീകാരമെന്നു ഗ്രഹസൻ സഭയോ ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്നു വെളിവാകുന്നു. “നിന്മലിപ്പിച്ചിരിക്കപ്പെട്ടവർക്കു നിന്റെ പഴിവാടിനെ കൊണ്ടുവന്നു നിന്റെ സഭയിലേക്കു നിന്റെ നേരത്തു വെച്ചു ഉണ്ടെന്നു അറിയേണ്ട നീക്കം എന്നു എന്നു മലിപ്പിച്ചതിൽ മുമ്പാകെ നിന്റെ പഴിവാടിനെ വെച്ചു വേലി നിന്റെ സഭയിലേക്കു നോക്കി യോജിച്ചപ്പോൾ, പിന്നെ വന്നു നിന്റെ പഴിവാടിനെ കഴിക്കും” എന്നുണ്ടല്ലോ വേദവാക്യം കല്പിക്കുന്നതു (മത്ത. ൨൩. ൨൯) സുറിയാനികൾക്കു തെറ്റുപറ്റേണ്ടതെന്നു അതപരേ ഇവർ പറഞ്ഞു വന്നു വെളിയത്തോടുകൂടിയതായെന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട അംഗീകാര പണ്ഡിതന്മാരും ആത്മീയരും ഉള്ളപ്പോൾ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു സുറിയാനികൾക്കു നിന്നു ഒരു അംഗീകാരം പ്രത്യേക അംഗീകാരമെന്നായിരിക്കുന്നതിൽ ഉള്ള അനന്ദം മിത്രവും സുറിയാനികൾക്കു ചെയ്ത ദ്രോഹങ്ങളും പരിഹരിക്കേണ്ടതു, ഉത്തമവിശ്വാസികൾക്കു മിക്കിൽ മിശ്യിനരിമാർക്കു കണക്കാക്കേണ്ട കടമയാകുന്നു. അംഗീകാരം

൧൦. പണകാരും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ അസ്സമിതകാരോടു കൂടിയുള്ള സംസ്കൃതം ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ സഭയ്ക്കു ഉയർന്നു ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ ഉണ്ടുപെട്ടെന്ന് ഉയരണമെന്നു ഗ്രഹിക്കരുത്. നാം തന്റെ ശ്രമിച്ചാൽ കൂടേണ ഉയരാം. അതു മതിയെന്നു തൃപ്തിപ്പെടുംകൊണ്ടു തന്നത്താൻ ശ്രമിക്കണം. അടുത്തകാലത്തു നമ്മുടെ സഭ ഏതുകൂടായും ഉയർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു നമുക്കു അറിയാം. അതു ഒരു മിഷ്യനറി യുടേയും പാത്രിയുടേയും സഹായം കൊണ്ടല്ല, സ്വന്ത ശ്രമത്താൽ അത്രെ. അസ്സമിതസഹായത്തിൽ ആശ്രയിക്കാതെ ദൈവത്തിൽ മാത്രം ആശ്രയിച്ചിരുന്ന ൧൫൦൦ വർഷത്തനകത്തു നമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പം കഴിവില്ലാത്തതും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വന്ത രാജാവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാണു പഴമ. ദൈവത്തെ വിട്ടേച്ചു യൂറോപ്പൻ മിഷ്യനറിമാരാണ് ആശ്രയിച്ചപ്പോൾ കലഹവും മതവിപരീതങ്ങളും നമ്മെ പിടികൂടി. ദൈവത്തിൽ അപരർ വിട്ടേച്ചു ദൈവത്തിൽ തന്നെ ആശ്രയിച്ചുംകൊണ്ടു തന്നത്താൻ ഉയരവാൻ നോക്കും. അപ്പോൾ നമുക്കു യഥാർത്ഥം ഉയർന്നു ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

പരമേശ്വരൻ തുടങ്ങും. എം.

മലയാള മിത്രത്തിന്റെ പിശകുകൾ.

മുൻപിപ്പൻ സഭാസഭാകൾ വേലയെന്ന തലവാചകത്തോടു കൂടി മിത്രം കറുത്തുനോക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതും വേലയെന്നതോടു കൂടി കഴിഞ്ഞ വ. ൦ ലക്കം മിത്രത്തിൽ ഒരു ഭീമപ്രസംഗം വേലത്തിനെന്നും മലങ്കര സുറിയാനി സഭാചരിത്രത്തിൽ അതേനകം അദ്ധ്യായങ്ങളും പിഴക്കുകയും കൂടികെട്ടി യഥാർത്ഥപ്രസംഗങ്ങളോടു അനുബന്ധങ്ങളായും പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ മിത്രം ശ്രമിക്കുന്നതായും കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളതും വേലയെന്ന കൃത്യമില്ലാത്തതും മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിൽ മാത്രമേ പരാമർശം നൽകിയിട്ടുള്ളൂ.

മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിന്റെ ചുരുക്കമായി മിത്രം പറയുന്നത് എന്തെന്നാൽ:—
ജ. സഭയിൽ ആദ്യകാലത്തു അപ്പോസ്തോല ഉപദേശങ്ങളും നടപടികളും ഉണ്ടാ
യിരുന്നു, ഏകീകൃത ക്രമേണ നെസ്തോറിയ ഉപദേശം പ്രവേശിച്ചു, പിന്നീട് റോ
മാക്കാർ അതിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തി. ആ ജടകൊണ്ടു ഏഷിസ്കോപ്പാസമാനത്തോടു
മുമ്പിൽ ജല്ലായിരുന്ന ഭക്തി ഉണ്ടായി. അനന്തരം യാക്കോബായക്കാരുടെ പ്രവേശ
നമായി. സമാനതയിന്മേലുണ്ടി മാത്രം അപരർ അംഗീകരിച്ചതല്ലാതെ അധികാരം
വിട്ടുകൊടുത്തില്ല. പലമതകാരുകൾക്കും ഹിന്ദുക്കൾക്കും ആചാരമയ്യുദകളും ഉപദേശ
ങ്ങളും മേൽ നടപടികളെ മലങ്കര സഭ ആമതിച്ചുപോന്നു. ജണ്ടനെയെന്ന മി
ത്രവാദം, അതിരുകൾ ചില ന്യായങ്ങളും പറയുന്നുണ്ടു്.

അപ്ലോഡേഡ് ഉപദേശം ആദ്യകാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നെങ്കിലും അതു ഏതു കാലം നിലനിന്നു എന്നു സഹജീവി പറയുന്നില്ല. റെയിസു:ജിയുടെ ഹരിത്രപ്രകാരം സഭയുടെ ഉത്ഭവം ആറാം നൂറ്റാണ്ടിലും നെസ്തോർകാർക് ദിവ്യാനുരൂപം ആയിരുന്നു. ആ ക്രമത്തിനു മുമ്പും വിചാരിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഉള്ള അപ്ലോഡേഡ് ഉപദേശം ഒരു കാലത്തും ജീവിതം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു വരുന്നു. അതിനാൽ റെയിയുടെ ചെലമായ യുക്തികളെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ മിത്രം ഒരു ശ്രമവും ചെയ്യാത്തതു വളരെ ദയനീയമാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മിത്രത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം മലങ്കരസഭ സ്വതന്ത്രീയസഭയാണെന്നു വരുത്തണമെന്നാകുന്നു. എന്നാൽ മിത്രത്തിന്റെ ഹരിത്രപ്രകാരം അതു ഒറ്റാലാണു മുതൽ ഏതെങ്കിലും പരദേശഭാഗ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ ക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതായ് ഒരു വരുന്നുള്ളു.

[illegible]

ഇവയെല്ലാം പോകട്ടെ. നമുക്കു ചിന്തത്തിന്റെ സാരാംശവാദത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം. യാതൊരുവായുക്കളുടെ പ്രവേശനം ൧൭.൦ സെന്റീമീറ്റർ മുതൽ അഞ്ചു മീറ്റർ വരെ ആണ്. അതും ഏഷ്യാറ്റിക് സമനന്തത്തിന്റെ കൈവഴിയ്ക്കു മാത്രമല്ലാതെ അ

യക്ഷിനിന്റെ ആജ്ഞയേയും യാദൃകോദ്ധായ സുവിധാനി വിശ്വാസത്തെയും തന്റെ ജീവകാലമെല്ലാം അനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും ലംഘിച്ചാൽ ഭയങ്കര ശിക്ഷകൾക്കും ശാപങ്ങൾക്കും പാത്രീഭവിക്കുമെന്നും ദൈവസന്നിധിയിൽ സത്യം ചെയ്യുകയും ഏഴു തി ഒപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഒരു നിബന്ധന പണ്ടുപണ്ടു ഉണ്ടു്. ജന്മി ധാം സത്യം ചെയ്തും ഏഴുതിവെച്ചും കൈപാട്ടു് ഏറ്റം മെത്രാന്മാർ അധികാരം വിട്ടു കൊടുക്കതെ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരുന്ന പെട്ടി ഏതാണെന്ന മിത്രം ഭയപ്പെടുമ്പോൾ അതിയിൽ തന്നെക്കൊള്ളാം.

൪. മാർത്തോമ്മാമെത്രാന്മാർ തന്നിച്ചു അന്നത്തരവനെ വാഴിച്ചാൻ എന്നുണ്ടാ യിരുന്നപ്പോൾ ഒക്കയും അങ്ങിനെ ചെയ്തു എന്നും സ്ഥാനം കൊടുത്ത പരദേശങ്ങളെ ത്രാന്മാർ സ്ഥാനം ഏറ്റം ആഭിർഭാഷിപ്പിച്ച് ജനങ്ങളെ ഉള്ളു എന്നുമാണു മിത്രത്തി ന്റെ പിന്നത്തെ യക്ഷി. ഇതു ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യ സഭയെന്നു പറയുന്ന സമിതിക്കും അന്ത്യോപ്യക്ഷി സകാർ അധികാരം ഇല്ലാത്തതിനാലും തന്നിച്ചു വാട്ടു കൊടുപ്പാൻ എന്നുചിന്തിക്കുന്നസമയം ഏതാണെന്നു കേട്ടാൽകൊള്ളാം. എന്നാൽ ചരിത്രം വായിച്ചാൽ വല്ലസമയത്തും തന്നിച്ചു വാട്ടുകൊടുത്തുണ്ടെങ്കിൽ അതു പാത്രീയക്ഷി സിന്ദർ സ്ഥാനംപതിയെ കഴിയുന്നത്രമത്താൽ കിട്ടുവാൻ പാടില്ലാത്തവന്നുപോൾ സഭ ഇടയന്നിച്ചാത്ത ആട്ടുകരായി നശിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻമാത്രം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്തു ശേഷം ആ വാട്ടു അന്ത്യോക്ഷവഴി പൂത്തിയാക്കി കിട്ടുവാൻ ശ്രമിച്ചവന്നു എന്നും ധാരാളം ലക്ഷ്യം കാണുന്നുണ്ടു്. ൧൦. മാർത്തോമ്മാ തന്റെ മുൻ ഗാമിയോടു തന്നിച്ചു സ്ഥാനം ഏറ്റിട്ടും തൃപ്തിപ്പെടാതെ ൧൨൦൦൦ രൂപാ വരെ ചിലവുചെയ്തു സ്ഥാനംപതിക്കുവെക്കുവാനുണ്ടെന്നു് ആലങ്കസന്ത്രിയായിത്തന്നിന്നൊ കണ്ടു പഴിയിർന്നിന്നൊ സ്ഥാനംപതിയെ വരുത്താമായിരുന്നുല്ലോ. വാട്ടുകൊടുത്ത ആൾ ഏറ്റം ആഭിർഭാഷിപ്പിപ്പിക്കുന്ന എന്നു പറയുന്ന സംഗതി എങ്കൽപ്പന്നിയാസം വരികൽ ചട്ടം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന എന്നു പറവാൻ മിത്രം ചെയ്യുകയുണ്ടായിട്ടായിരുന്നു. കാൻറർപരി ആർച്ചമിഷോപ്പിന്റെആജ്ഞാപ്രകാരം കല്ലുത്താമിഷോപ്പ ലംഗ്വാർ മിഷോപ്പിനെ വാഴിച്ചു. സ്ഥാനംകൊടുത്ത ആൾ എന്നനിലയിൽ കല്ലുത്താമിഷോപ്പിനു മറ്റൊരു മിഷോപ്പിന്റെ മേൽ എന്നല്ലാം അധികാരം ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞതന്നേച്ചു മിത്രം ഈ പൊട്ടയുടക്കി പറയുക. മിത്രയുടക്കി അങ്ങിനെ എന്നു വെച്ചാൽ:— പാത്രീയക്ഷിനിന്റെ ആജ്ഞാപ്രകാരം മലങ്കരമെത്രാൻ കൊളമ്പ പട്ട വകക്കു മാർ അൽവാർസിനെ വാഴിച്ചു. വാട്ടുകൊടുത്തയാൾ കുളമ്പിൽ താമസിക്കുന്നതായാൽ മാർ അൽവാർസിന്റെപറഞ്ഞ അധികാരം ചെയ്തുകൊള്ളു. അതുകൊണ്ടു മാർ അൽവാർസി അന്ത്യോപ്യാ കീഴുള്ള ആൾക്കു. കൃ. ജ. വി.

൧൧. നമ്മുടെ സാമൂഹികവിധികളെ അടുത്തുവരാം. — ഈ സഭ യാദൃകോദ്ധായ രീതി മുഴുവനായി അനുസരിക്കാതെ നെസ്തോർ മൗറോകളും, റോമ്മാ നവപടികളും, യാദൃകോദ്ധായ ഉപദേശങ്ങളും ഹിന്ദുമൗറോകളും കൈക്കൊണ്ടു വന്നു എന്നാകുന്നു. കൊള്ളാം. മിത്രപത്രാധിപർ അംഗീയാ സഭകാരനാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അദ്ദേഹം വിവാഹംചെയ്യുപ്പോൾ ഒരു താലി കെട്ടുകയുണ്ടായി. അംഗീയാപക്ഷക്കാരൻ തന്നെയാണു കൊച്ചിച്ചു. ആകയാൽ താലികെട്ട ഒരു അംഗീയാ മൗറോയായിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ മിത്രപത്രാധിപർ അംഗീയാസഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനല്ല. കൃ. ജ. വി. അംഗീയാകാർ വിവാഹശേഷം ദമ്പതിമാരെ ചെറിയൊരു കോട്ടെ ഹിന്ദുക്കൾക്കു കൊടുക്കുന്ന ഒരുമൗറോയുണ്ടു്. മിത്രാധിപരെ അങ്ങിനെചെയ്തില്ല. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം അംഗീയാ മതക്കാരനല്ല. കൃ. ജ. വി. ഈ യുടക്കുകൾ വല്ലവലമുണ്ടെങ്കിൽ മിത്രയുടക്കിയുണ്ടെന്നു പറയാം. ഒരുവൻ ഏതു സഭയിൽ മേന്മയോടു എന്ന നിശ്ചയിക്കുന്നതു അവൻ ഉൾപ്പെട്ട ദേശത്തെയും സമുദായത്തിലെയും ആചാരനവചകൾകൊണ്ടു. വിശ്വാസപരദേശങ്ങളും പള്ളികളുമുണ്ടു് കൊണ്ടാണു. എന്നാൽ മിത്രം ഈ ദേശം പുറപ്പെട്ടിവിട്ടു വാചകത്തിൽ യാദൃകോദ്ധായ ഉപദേശങ്ങൾ എന്നും മറ്റൊരുദേശത്തു മൗറോ, നവപടികൾ മെത്രാണെന്നും സാമൂഹികങ്ങളുണ്ടു്. വിശ്വാസവിഷയം ആലോചിച്ചാൽ മാർത്തോമ്മാമെത്രാന്മാർ യാദൃകോദ്ധായകാർ ആയിരുന്നു എന്നു ആ കാലത്തു ആ മെത്രാൻ ൧൦൦൦൦ ഏഴുതിയിട്ടുള്ള ഏഴുത്തുകളും അതിൽനിന്നു അദ്ദേഹമാൻ മുതലായവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും ഉള്ളതാണെന്നു കാണാൻ ഉണ്ടു്. ഹവ ചരിത്രം ൨൦൦ വാല്യം ൩൧൭ മുതൽ ൩൧൭ വരെ പുറത്തു വായിച്ചാൽ ഈ വക ഏഴുത്തുകൾ കാണാം. ഇനി അധികാരം ഇവർ കീഴിൽപെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നു് എന്നറിയണമെങ്കിൽ ൩൯൧൦ പുറം കൂടെ വായി

കുട. ൫൦൦ മാർഗ്ഗത്തോടൊത്തു പന്തകമ്പനിയായു ഏഴുതിൽ “ഞങ്ങൾ അന്യോപാസകയെ ഞങ്ങളുടെ തലപനായി അംഗീകരിക്കുന്നു, മിശിഹായിൽ ഏകസ്വഭാവപരമാണു”, എന്ന ഏഴുതിയതിൽ തലയെന്ന പാകിര വാൽ ഏറും ഏകസ്വഭാവം നെന്യോർ വിശ്വാസമെന്നും അത്ഥമാകി പൂർവ്വാനിക്സമെന്നുണ മിത്രയുക്തി പ്രകാരം വരുന്നതു. യാക്കോബായ ഉപദേശം വെച്ചിത്തു പന്തകാരെ ഉപദേശം സാധിക്കണമെന്ന പന്തകമറ്റോർ ഈ മെത്രാനയതു ഒരു ഏഴുതിനെ അദ്ദേഹം കൊടുത്ത മറ്റൊരു പാത്രം പാത്രീയകീസീനെന്ന അനുവാദം കിട്ടാതെ നിറയർക്കു മറ്റൊരു അയക്കുപാൻ പാടിപ്പുനായിരുന്നു. (൧൯൨൦൦ പു) അതിന്റെ അത്ഥം അധികാരമെല്ലാം മാർഗ്ഗത്തോടൊത്തു തന്റെ കീശയിൽ വെച്ചിരുന്നു എന്നായിരിക്കുമോ? ഇതിൽ ഒരുവിശേഷം കൂടെ ഉണ്ടു. ഞങ്ങളെ ഏഴുതിയ മെത്രാൻ “തന്നിട്ടു അനന്തിരവനെ പാഴിപ്പാൻ എന്നമിജ്ജെല്ലാൾ അങ്ങിനെ ചെയ്തു” എന്നു പറയുന്ന തരത്തിൽ സമാനം ഏകയ്യം കൊടുക്കയും ചെയ്യുമ്പോഴുതന്നെ, അപർസമാനം കൊടുത്തതും ഏറ്റവും അന്യോപാസാധികാരത്തെധികരിച്ചിട്ടെന്നും അന്യോപാസമാനപതി ല്ലാ അതിനാൽ മാത്രമായിരുന്നു എന്നും ഇതുകൊണ്ടു കാണ്മാം. ഇനിയും അധികാരപതി തന്ത്രാധിപൻ വലുതല്ല. അധിവാൻ തന്നിട്ടു പാഴികപ്പെട്ടവരിൽ ഒരുവനായ പൂർവ്വ മാർഗ്ഗത്തോടൊത്തു കൂടെ നോക്കാം. അദ്ദേഹം മെത്രാസ് ഗവൺമെന്റിന്റെ മോഡ്യങ്ങൾക്കു കൊടുത്ത മറ്റൊരു പാത്രീയിൽ, അന്യോപാസാധികാരം വാൽ എന്നത്ത്തിൽ ആയിരിക്കാം തലയെന്ന സമ്മതികമാത്രമല്ല, പ്രധാനസംഗതികൾ പാത്രീയകീസീന ഏഴുതി അയച്ചു അനുവാദം വെച്ചതിനാണു നടത്തുന്നതെന്നും പാത്രീയകീസയെക്കുറു പുസ്തകങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണു പള്ളിതും നടത്തുന്നതെന്നും കൂടെ പറയുന്നു. പാത്രീയകീസയെക്കുറു പുസ്തകത്തിലെ പള്ളിതമങ്ങൾ യാക്കോബായ ആണെന്നു മിത്രം തെളിവ ആപശ്ചെപ്പട്ടകയിപ്പുന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു.

[illegible]

൭. ആറാം മാർത്തോമ്മാ ഭീവന്നാസ്ത്രോസ എന്ന പേർ കൈകൊണ്ടു ഏകിലും വടിച്ചെന്നു കമ്പനിയിൽ ഇട്ടപ്പോൾ ആ പേർ മാറിയപ്പോഴേക്കു തോമ്മാ എന്ന പേർ ഏറ്റത്തു എന്നു വേരൊരു വലിയ യുക്തി മിത്രം പറയുന്നു. മിത്രാധിപരെപ്പോലെ ചരിത്രധിപരും ഇത്രത്തോളം ഉള്ള ഒരാളിനെ കാണുമാൻ പ്രയാസമാണ്! മാർ ഭീവന്നാസ്ത്രോസ വടികിട്ടുവാൻ പണം ശേഖരിക്കുകയും വേണ്ടി എപ്പോഴും കൈയൊഴുപ്പാക്കുകയും ചെയ്തതന്നെ, പ്രമാണം കിട്ടിയതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം പിൻവാഴിച്ചായിരുന്നു എന്നു ആണ്ടുമാസവും നോക്കിയാൽ അറിയാം. “പണ്ടൊണ്ടൊപാണൻ പോത്തു പൂട്ടിയിട്ടുളളു്” എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലുപോലെ, വടിച്ചുണമെന്നു മാർത്തോമ്മാ യെന്നു ഭീവന്നാസ്ത്രോസ എന്നു ആരും ഏതുപേരുണ്ടു കേട്ടു അറിവു പ്രശ്നാധിപക്കുളളു്. ആ സമിതിക്കു ഒരാൾ തന്റെ മരണശേഷം പേർ മാറ്റി ആധാരം സമ്പാദിച്ചു എന്നു ജ്ഞതപം പറയുന്നതിൽ അതിശയിച്ചാണിട്ടു.

[illegible]

ഇതുകൊണ്ടു ആകാലത്തു ശുദ്ധ ക്ഷ്യാനയെ വെറ്റം സാമ്രാജ്യമെന്നൊ മറ്റൊരു നൂറി യാണിസഭ പിശ്ചസി ചുമന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഈ കാര്യത്തിൽ അന്നത്തെ ഉപ രേഖം യാദൃകാബായ അല്പകീർട്ടോമ്മായിലത്തെ നെസ്തോറിയൻമാരെ ആയി രിക്തം. ഏതാനോകിയോളം ഹസ്തദേവജ്ഞ പഠത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു യാദൃകാ ബായ ഉപദേശത്തിനു അരിയായ ഒരു ഉപദേശം അന്നു ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു വരു ന്നതല്ല. ഒരുദൃഷ്ടാന്തംകൂടെ പറയാം. യാദൃകാബായ പള്ളികളുമെങ്കിലും തർക്കമെങ്കിലും ഹൈന്ദവകാവ്യസംഗ്രഹം അവിടെ നിന്ന ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന അനുമാനം സിദ്ധമായി കാകു ഹസ്തദേവം ഉണ്ടോ എന്ന സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. ഹസ്തദേവം എന്നവകിന്നു ത്രൈലോക്യനാമോദയ വിധി ചുവ്വപ്പാത്രങ്ങളെ സമാപിക്കുന്നപക്ഷം കാണാതെപുരുഷോക്ത ഹസ്തദേവം ജ്ഞാന സങ്കല്പിക്കുന്നതു ആ ചുവ്വപ്പാത്രപ്രകാരം പദാർത്ഥം ധരിച്ചിരിക്കുന്നവകു വരാവുന്നതാണെന്നതാതെ ജനമെങ്കിലും യാദൃകാബായ കാരുടെ പിശ്ചാസം ഈ കാര്യത്തിൽ അംഗീകാര ഉപദേശമാണെന്നു ഇതുകൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചുവെന്ന് പാടിപ്പകിൽ അതുപോലെ മാത്രമേ വിഷയം പറയുന്ന വാക്യനാലും മതിപ്പുണ്ടുള്ളൂ.

സക്രമെന്റിൽ ആകാലത്തു അപ്പപ്പം വീഞ്ഞും കൊടുത്തുവന്നു എന്നു വിഷയം ഏഴു തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ മിത്രം ഒരുവലിയവഞ്ചന എന്നുതന്നെനുകിതവും പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു വ്യസനപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്ഷ്യാന നവീകരണകാർയ്യമെന്നതുപോലെ ആകാലത്തു നവീകരിക്കാത്തവന്നു എന്നാണു മിത്രം ഇതു കൊണ്ടു പറയുന്ന കാരണമെന്നായിരിക്കുന്നതു. എന്നാൽ അപ്പപ്പം വീഞ്ഞും കൊടുത്തുവന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന്, “അതായതു അപ്പം വിത്തിൽകലർത്തി കൊടുക്കുന്നു” എന്നുകൂടെ വിഷയവിവരിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. വിഷയം പറയുന്നതുപോലെ വായിച്ചു മിത്രം ഈ അവസാനഭാഗം കാണാതിരിപ്പാൻ ജടയിട്ടു. മിത്രപത്രാധിപരെക്കുറിച്ച് കാര്യസാധ്യത്തിനുവേണ്ടി വ്യാജം പറയുന്ന ആൾക്കുടേയും അന്നു ഉണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും കഴിഞ്ഞ പത്രികയിലും ഈ പത്രികയിൽ വേറൊരു ഭാഗത്തും ഒരുവലിയവൻ പറയുന്ന സംശയങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹം വിഷയം പറയുന്നതുപകർത്തിയതിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന കേൾക്കം (പൈററപ്പസ്. ൨൦൨) ക്കൊണ്ടു വലം കൊടുക്കുന്നു എന്നു വ്യസനപൂർവ്വം പറയേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. അതു ഏങ്ങനെയും ഇരിക്കട്ടെ. വിഷയം മിത്രം ഒരു മതിയായ ലക്ഷ്യമാക്കിയിരിക്കുന്ന സമിതിക്കു ക്ഷ്യാന കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സുവിയാണിസഭ അന്നു നെസ്തോറിയൻ, റോമ്മായെ, അംഗീകാരം, നവീകരണമാ അല്ല, പക്ഷേ യാദൃകാബായ ആയിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു ഒരു നല്ലലക്ഷ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ.

(തുടരും)

വടകരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം.

ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് കഴിഞ്ഞപത്രികയിലെ എം. പി. വി. അവർകളുടെ ലേഖനത്തിൽ മറുപടി വേണ്ടെന്നു എല്ലാമറ്റമുഖങ്ങൾക്കും മറുപടി എഴുതാൻ ഭാവികുന്നില്ല. എല്ലാവരും വേണ്ടപോലെ മറുപടി എഴുതുന്നപക്ഷം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ആകയും, സഹോദരത്വത്തിനു ലംഘനം ഭാവികയും ചെയ്യും. വടകരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് ലേഖനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു തക്കത്തിലുവാഗ്വാദത്തിലും അവസാനിച്ചതായും വരും. ഇതുകൊണ്ടു കാര്യത്തിനു ഒരു ഗുണവും ഉണ്ടാകുന്നു ഇല്ല.

എം. പി. വി. അവർകളുടെ ആദ്യലേഖനങ്ങളിൽ ഇടവക പള്ളിയിൽ വേണമെന്നാണു കാണുന്നതു. സമ്മനാതിവേണമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അഭിപ്രായമുണ്ടെന്നു ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചതു പിശകായിട്ടാണെന്നു മനസ്സിലായ ഉടനെ അദ്ദേഹത്തോടു ഞാൻ ക്ഷമാ

യാചന ചെയ്യുകഴിഞ്ഞു. പത്രികമുഖന പരസ്യമായും ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു. ഈ സംഗതിയിൽ ഭിന്നത ഇല്ലാത്തതിനെക്കുറിച്ച് സന്തോഷികയും ചെയ്യുന്നു. ഇടവകപ്പള്ളിക്രൂടങ്ങൾ വേണമെന്ന അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. എന്റെ സാക്ഷിമൊഴിയിൽ ഞാനും അങ്ങിനെതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ അദ്ദേഹം ആ സാക്ഷിമൊഴിയേയും എന്റെ മനോധർമ്മത്തെയും കുറപ്പെടുത്തിയു എന്തിനായിട്ടു എന്നു തീരെ മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

൨. വടകരോടു സഹതാപമില്ലായ്മയെ എന്നിൽ സ്ഥാപിക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ സാക്ഷിമൊഴിയിൽ ര. ഡ. വകുപ്പു വായിച്ചുനോക്കുന്ന ഒരുവനും ഇങ്ങിനെ ഒരു അഭിപ്രായത്തിന്നു അടിസ്ഥാനം ഉണ്ടാകയില്ല. “പ്രാമ്പാക്കട, വടകര,..... പള്ളികൾ ഈ പതിമൂന്നു ഇടവകകളിലും ഒരൊരൊ മിഡിൽ സ്ക്രൂളുകൾ ഉണ്ടായാൽ വടകൻ ഇടവകകളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പഠരകെ ഉണ്ടെന്നു പറയാം..... മേൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പതിമൂന്നു വടകൻപള്ളികൾക്കു ഒരൊരൊ മിഡിൽസ്ക്രൂൾ സമാപിച്ചു നടത്തുന്നതിന്നു ഒരുപ്രയാസവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. സഭാനായകന്മാരുടെ കല്പനയാലും, ജാതിസ്നേഹമുള്ളവരുടെ ഗുണദോഷത്താലും, ബ: മല്ലാനച്ചന്റെ വിശേഷ ശ്രമത്താലും, അതതു ഇടവകകളുടെ വാങ്ങലാലും സകലത്തെയും നിറവേറ്റുന്നതും, നമ്മുടെ ബലഹീനതയെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതും, അന്ധകാരത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതുമായ ദൈവശക്തിയാലും നമ്മുടെ ന്യായമായ ശ്രമങ്ങൾ സഫലമാകുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുക”. ഇതു വടകൻ ഇടവകകളിൽ തത്കാലം വേണ്ടതു. എം. പി. വി. അമ്പർകുളുടെ ഉപദേശിലെ “കേന്ദ്രി” ആ ലേഖനം ഞാൻ കലാശിപ്പിക്കുമ്പോൾ പറയുന്നതു “ചുരുക്കി പറയുന്ന പക്ഷം ബ: മല്ലാനച്ചന്റെ വേലയെ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തണമെന്നു ഇനിക്കു അഭിപ്രായം ഇല്ല. ആരുടെയും വേലയെ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തണമെന്നും ഇല്ല. പഠിതാം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ മനസ്സു കഴിവും സന്തോഷവും ഉള്ളവർ അതിൽ പ്രവൃത്തിക്കട്ടെ. ഭൂമി മിഡിൽ സ്ക്രൂളും, ര. മൈസ്ക്രൂളും ഒരു കോളെളും ഉണ്ടാകട്ടെ” ഇത്യാദി. ഇതു നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ ഭാവിയിജ്ഞിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു ആശിക്കുന്നതു. അല്ലെങ്കിൽ എം. പി. വി. അമ്പർകുളുടെ ഉപദേശിലെ “പ്രാമ്പായസം”.

൩. ആത്മപ്രശംസാദോഷത്തെ ഞാൻശക്തിച്ചിട്ടില്ല. പ്രശംസിച്ചെങ്കിൽമാത്രമേ ആ ദോഷശങ്കയുണ്ടാവൂ. “വടകരുടെ അഭ്യുദയത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു അപ്രതിഫലമൊരമായി യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വടകരുടെ അഭ്യുദയംതന്നെ പരമൊദ്ദേശ്യമായ പ്രതിഫലം.

ഈ സമാധാനങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ഈ സഹോദരന്റെ മനോപ്രാപാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചില അനുമാനങ്ങൾ സമാപിക്കാൻ ഞാൻ തുനിയുന്നില്ല.

സുറിയാനി അച്ചടിയെക്കുറിച്ച് എം. പി. വി. അമ്പർകുളുടെ

സുധായങ്ങൾ നിലനില്ക്കത്തക്കതു അല്ല. ഈ ലേഖനത്തിൽ ഞാൻ അതിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നപക്ഷം ലേഖനം കണക്കിലധികം വലുതായിപ്പോകുന്നു. അതുകൊണ്ടു അടുത്തപത്രികയിലേക്കു നീക്കിവെക്കുന്നതു നന്നെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

ടി. എം. ജെ.

മാർ ഇഗ്നാഷ്യോസ് ഹൈസ്കൂളിലെ സമ്മാനദാനം.

പ്രിയ പത്രാധിപരവർകൾക്കു വന്ദനം.

കുന്നംകുളം മാർ ഇഗ്നേഷ്യസ്സ് ഹൈസ്കൂളിലെ വിജയികളായ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഉത്സാഹത്തിനായി മറ്റു സ്കൂളുകളിൽ പരിഷ്കൃത സംപ്രദായമനുസരിച്ചു സംഭാവനകൾ കൊടുത്തു വരുന്നപോലെ ഈ വിദ്യാലയത്തിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഈ മാസം (ജൂൺ) ൨൧-ാം ന്- വിരുതുകൊടുക്കുന്നതിന്നു ഒരു മഹാ യോഗം കൂടീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അഗ്രാസനാധിപത്വം വഹിച്ചാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന വടക്കെ ഡിവിഷ്യൻപെക്ക്കാർ കേ. നാരായണമേനോൻ ബി. എ- അവർകൾക്കു ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ചില ജോലിനിമിത്തം വരുന്നതിന്നു ഏതൊക്കെ ഞ്ഞതിനാൽ മലവക കൊൺസേർവെയിററൻ മിസ്റ്റർ പി. അർവാർ മെട്ടിയർ ബി. എ- അവർകളുടെ അഗ്രാസനാധിപത്വത്തിൻ കീഴ് ഒരു യോഗം കൂടി. യോഗനിശ്ചയത്തിന്നു ഏകദേശം പത്തു മിനിട്ടു മുമ്പായി അഗ്രാസനർ അവർകളും മറ്റു മഹാന്മാരും വരികയും ചെയ്തു. കാലം ചെയ്തുപോയിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധപിതാവായ മാറ്റാൻ മാർ ഇഗ്നേഷ്യസ്സ് പാത്രാധികീസുബാവാതിരുമനസ്സിലെയും മാർ ദീവന്നാസ്സോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്സ് എന്നീ വന്ദ്യസഭാപാലകന്മാരുടെയും പടങ്ങൾ നോക്കി കാണുകയും വിവരങ്ങൾ മോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മണി മൂന്നു അടിച്ചു. ഉടനെ തന്നെ സഭ ആരംഭിച്ചു. ഇന്നത്തെ ഈ മഹാ യോഗത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്ന ചില മഹാന്മാരുടെ പേരുകൾ താഴെമേന്തുക്കെക്കുളിക്കുന്നു.

മറ്റാസ് ഹൈക്കോട്ടവകീൽ സുബ്ബുജ്ഞ അ—ർ ബി. എ. ബി. എ. ത. തൃശിവപേരൂർ മജിസ്ട്രേട്ടു മിസ്റ്റർ എം. ചാക്കോ ബി. എ.

„ ഇമ്മിനീർആപ്പീസിൻമാനേജർ മിസ്റ്റർ പി. സി. ജോബ് ബി. എ. ദിപ്യ. ശ്രീ. ഫാദർ സി. മാത്തകത്തനാർ.

„ „ റി. കുറിയാക്കോസു കത്തനാർ
„ „ മത്തായി കത്തനാർ.

റവറന്റ കെ. മാത്തൻ. സമചത്തെ അപ്പോത്തികിരി മിസ്റ്റർ എച്ച്. എം. സിമെല്ലോ. സമചത്തെ മജിസ്ട്രേട്ടു സുബ്ബുറായർ.

ഏഫ്. നികോൾസൺ മദാമ്മ. റി. ഗോപാല പണിക്ർ ബി. എ. മാനേജർ മിസ്റ്റർ പി. എ. പാത്തപ്പൻ. മിസ്റ്റർ പി. കെ. ഇട്ടിമാത്ത. സി. എം. നാരു. മിസ്റ്റർ സി. റി. താരു. മിസ്റ്റർ പി. പി. താച്ചു. മിസ്റ്റർ പി. സി. ചാക്കണ്ണി. മിസ്റ്റർ പി. കെ.

വിജാത. മിസ്റ്റർ സി.ഇ. പീറ്റർ. മിസ്റ്റർ പി.കെ. വറിയ
 മിസ്റ്റർ റി. പി. പാത്ത്. മറ്റും ചില മഹാഭാരതം സമയത്തെ
 ഡിസ്ട്രിക്ട് സ്കൂൾ സഹായകപ്രവർത്തകന്മാരും മിഷ്യൻ സ്കൂളിലെ
 യും അഭിവാദനീയരും സ്കൂളിലെയും അദ്ധ്യാപകന്മാരും വിദ്യാ
 ത്തികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. വിശാലമായ സ്കൂൾ ഹോളും വാർത്തകളും
 ജനങ്ങളുടെ നിറയപ്പെട്ടിരുന്നു. അഗ്രാസനാധിപതി ആസനപ്രാപ്ത
 നായി സഭാദികവാദം നിശ്ചയിച്ചവയെ പ്രാപിച്ചശേഷം, ചെറിയ
 കുട്ടികളുടെ ഇ ള്ലിഷ മലയാളം കവിതകളെ കേൾക്കുകയായിരുന്നു. അ
 ത്തുകൾ ഞ്ഞശേഷം അനവാദപ്രകാരം ഹൈസ്കൂൾ ഹോഡ്മിസ്റ്റർ
 പി. രാജരത്നം ബി. എ. അവർകൾ സ്കൂളിന്റെ തക്കം പറ്റുന്ന
 മുള വിവരണസമേതം അത്രയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നതെന്തെങ്കിലും വാചന ക
 ഴിത്തമെന്ന ഉണ്ടായ ആഹ്ലാദസ്മയകരമായ ഹസ്തശാസ്ത്രാനന്തരം
 സമ്മാനദാനം ആരംഭിച്ച വിജയികളായ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പേരുക
 ൾ വായിക്കപ്പെടുകയും അവർ ഓരോരുത്തരായി അഗ്രാസനരുടെ
 കയ്യിൽനിന്ന സമ്മാനങ്ങൾ വാങ്ങിപോവുകയും ചെയ്തു. സമ്മാനങ്ങ
 ൾ ഏല്പം ഉപയോഗമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ആയിരുന്നു. അനന്തരം അ
 നവാദപ്രകാരം ഹാർദ് സി. മൗത്തുകത്തനാർ ഹൈസ്കൂളിനെ പ
 റിയും അതിന്റെ ഉത്തഭവത്തെ പഠിച്ചും അതിന്റെ പേരിനെ പ
 റിയും അല്പം പറഞ്ഞു. ഏഫ് നി.കൊൾസൺ മദ്രാസ് സമയോജിത
 മായി ഒരു ഗുണദോഷത്തെ കുറ്റകളോടുകൂടിയും അതിനെ മിസ്റ്റർ
 സി. ജെ.കോബ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മദ്രാസുടേ ഗുണ
 ദോഷം അല്പം ദീർഘിച്ചുപോയി എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉടനെ
 ടി. സ്കൂളിലെ ബൈബിൾ റീച്ചർ ഹാർദ് വി. മത്തായികത്തനാ
 ൾ വളരെ ഭംഗിയോടും മാതൃമുഖ്യം കേൾവിക്കാരെ ഒന്നാക ഭ്ര
 മിപ്പിക്കത്തുക സമിതിയിൽ പ്രസംഗിച്ചു. പ്രസംഗമല്ലെ സുറിയാ
 നിസഭയിലെ പൂവീകന്മാരായ വ്യാഖ്യാനകന്മാരുടെ ഒന്നു
 രണ്ടു കവിതകൾ സുറിയാനിയിൽ ചൊല്ലി മലയാളത്തിൽ പ്രാപ്താ
 നിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു സഭാവാസികളുടെ ശ്രദ്ധയെ എന്നുതന്നെയു
 മല്ല അഗ്രാസനരുടെ ശ്രദ്ധയെ കൂടെ ആകർഷിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടിയി
 രിക്കുന്നു. ഉടനെ അഗ്രാസനർ അവർകൾ പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചു. മി
 സ്റ്റർ എം. എ. ചാക്കോ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അത്യുത്സാഹത്താൽ ആ
 കുന്ന തനിക ഇന്നു ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സഭയിൽ വന്നുകൂട്ടുവാൻ സം
 ഗതി ആയു എന്നും കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ ജെ.കൊബൈറ്റ് സിമിയൻ
 സ്സ അധിപതിക്കുന്ന സമയം കുന്നുകളും ആകുന്നു എന്നും അതിനാൽ
 ഈ സമയത്തെ കോടീശ്വരന്മാർ ഉത്സാഹിച്ചാൽ ഇതു ഒരു ഹൈ
 സ്കൂൾ അല്ല കോളേജാക്കുന്നതിൽ യാതൊരു പ്രയാസമില്ലെന്നും
 റൈറ്റിങ്ങ് സ്കൂൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിൽ കാലം വൈകിയിരിക്കുന്നു
 എന്നും മറ്റും സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസംഗം സമപിച്ചു. സമ്മാനദാ
 നത്തിലെ പ്രസിഡണ്ടും വൈസ് പ്രസിഡണ്ടും ആയ നി.വ.ടി.
 ശ്രീ. മാർ ദിവന്നാസ്സോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും

മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ഓരോ സമ്മാനങ്ങൾ അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനു പുറമെ മിസ്റ്റർ പനകൻ അയിപ്പുരു ഇയ്യോക്കു തന്റെ അപ്പന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഒരു പുസ്തകവും സമലത്തെ അപ്പോത്തികരി മിസ്റ്റർ ഏ.ജി. എം. സി. മെല്ലോ ഒരു പുസ്തകവും ചിറളയത്തു സമരൂപത്തിൽനിന്നു ഉണ്ണി രാജാപുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചയച്ച ഒരു സമ്മാനപുസ്തകവും ഹേഡമാസ്റ്റർ മിസ്റ്റർ രാജരാത്നംവക കുറെ പുസ്തകങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉടനെ നാലുമാസമായിരുന്നതുകൊണ്ടുകൂടിയും പനനീരു വീശുകയും അതുമൂലം സുഗന്ധത്തെയും സന്തോഷത്തെയും കൊടുത്തശേഷം പ്രജകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ജാഗ്രൂപനായിരിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട കൊച്ചി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്കും സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആത്മീകമേലദ്ധ്യക്ഷനായ പാത്രിയർക്കീസുബാവാതിരുമസ്സിലേക്കും മലങ്കര ഇടവകയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ടി. സ്കൂളിന്റെ പ്രസിഡെണ്ടും ആയ മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസ്സ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലേക്കും വൈസ് പ്രസിഡെണ്ടായ നിരണം മുതലായ ഇടവകയുടെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലേക്കും ചീയേർസ്സു പാർക്കും മാനേജർ സഭാവാസികൾക്കു വരുന്ന പാർക്കും മെയ്യു നാലര മണിയോടുകൂടി സഭ പിരിഞ്ഞു.

വിദ്യാഭ്യാസവിഷയം.

സാരസാരവിവേചനാബലമകണൊരൊത്തരം താപമോ
 പാരാവരതരംഗിണികിട മിലായ് തീരുന്നവന്നെവനും
 പാരാതെകൾ ശെന്നപൊതമരുളു ശ്രീയെശുനാഥൻനമു.
 കേരളപ്രീതിയോടിന്നമെന്നമൊരുപൊ തന്നൽകീട്ടമെ മംഗളം.

വിശുദ്ധ പള്ളികളുടെ ഭാരവാഹികളായ മഹത്തമങ്ങളെ! സഭാസംബന്ധമായ കർത്തവ്യവും ഏതു? ഈ സംഗതി ഏറ്റവും ഗൗരവഹരമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അനിവചനീയമല്ലയൊ എന്നു ചിലർ സംശയിച്ചുപോയെങ്കാം. ശുദ്ധ പുസ്തകങ്ങളിൽ കൂടി ഒരികുതമാത്രമെങ്കിലും വഴി കടന്നുപോയിരിക്കുന്നവർക്കു ഇതു ഒട്ടാകുന്നെ മറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അജ്ഞാന ജ്ഞാനി ആക്കുന്നതിന്നു നമ്മുടെ കർത്തവ്യവും.

ആനന്ദംശരിയായിട്ടുന്നവിനാൽ ശ്രീനാഥസെവാരസം.
 ലുനംതീർന്നിവിശസെവദൂരിതംകൈവിട്ടുപാഴുന്നതാം.
 നാനാഭാഷമകന്നനന്ദവരവരവാനാവശ്യമായ് വിദ്യയെ
 തന്നംകൈവശമാകണംസകലസമ്പാദ്യത്തിനാലുംമറ്റും.

സഭയുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനു നാം പ്രവൃത്തികളെതു ഏതെങ്കിലും ഉണ്ടോ. ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തു എന്നു ആലോചിക്കാം. ഈ വിഷയം കുറെ വിസ്മയിച്ചു പറയെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരുമത്തത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തെ

യൊത്തപരെയൊ നല്ലപോലെ ഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ ആമതകന്താ കളാൽ രചിക്കപ്പെട്ടഗ്രന്ഥങ്ങളെ ശോധന ചെയ്യണമെന്നുള്ളതു നിസ്സംഗതരി ആകുന്നു. നമ്മുടെ സഭാസംബന്ധമായ നടപടികളും തത്വങ്ങളും വിശ്വാസപിതാകന്മാർ സുറിയാനിഭാഷയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സഭയുടെ സ്വരൂപാന്തരവും സ്വഭാവത്തെയും ഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ സുറിയാനിപുസ്തകങ്ങൾ അദ്ധ്യായനം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആദാമിന്റെ ശൈശവകാലത്തുതന്നെ ജാതമായ സുറിയാനിഭാഷയ്ക്കു സൗന്ദര്യം പോരെന്നൊ അധോഗതി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നൊ ഇപ്പോൾ ചിലക്കണ്ഠങ്ങൾ വാദിക്കുന്നുണ്ടു. ശൃംഗാരസമ്പ്രദാനമായ പുസ്തകങ്ങൾ സുറിയാനിഭാഷയിൽ ഇല്ലെന്നുള്ളകാരണത്താൽ നാം അതിനെ തൃജിക്കുന്നതു അധികം സാഹസമുണ്ടെങ്കിലും എന്നു മാത്രമല്ല നമ്മുടെ നാമവും മറ്റുനാമമാകേണ്ടിവരുമല്ലോ. ഇതു എങ്ങിനെ സഹിക്കും? പ്രിയരെ! നമ്മുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന സുറിയാനിപുസ്തകങ്ങളിൽ മിക്കവയും പാശ്ചാത്യർ തീയിന്നിരയാക്കുകയും ശേഷിച്ചവ ഇംഗ്ലീഷുകാർ കൊള്ളു ചെയ്യയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും വിലക്കുറുപ്പാൽ ഇന്നും അവയെ ശേഖരിച്ചു വരുന്നുണ്ടു. അവ എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ ആകയാൽ പ്രയത്നം പുറത്തു ധനംപോലെയും പാർക്കിഴു വെകപ്പെട്ട വിളക്കു പോലെയും ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങളുടെ അറിവിന്നു ഉപകരിക്കുന്നില്ല. സുറിയാനികാർ എന്നുള്ള പേരിന്നു ഏതുകാലത്തൊളം നാം അഹ്യാരൊ അത്രത്തൊളം നമ്മുടെ ഭാഷയും നീങ്ങിപ്പോകുമല്ലോ. സൈന്യവും സാമഗ്രികളും ഇല്ലാത്ത രാജ്യവും പുസ്തകവും പഠിപ്പും ഇല്ലാത്ത സഭയും എങ്ങിനെ നിലനില്ക്കും. ഈ കാരണങ്ങളാൽ നമ്മുടെ സഭാധർമ്മത്തിന്റെ അഭ്യുദയത്തിന്നു ആശങ്കുന്നവർ സുറിയാനിഗ്രന്ഥസമുദയം പഠിപ്പു വർദ്ധനയും ശ്രമിക്കണമെന്നുള്ളതു അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

പള്ളി വക മുതൽ ഏതുവിഷയത്തിലാണു ചിലവു ചെയ്യേണ്ടതു എന്നു ചിന്തിക്കാം. നമ്മുടെ കത്തവ്യധർമ്മവും സഭയുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനുള്ള വഴിയും പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതു വാസ്തവവിരുദ്ധങ്ങളല്ലെന്നു സമുദായാംഗങ്ങളായമഹത്തുകൾ സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം ഈ സംഗതി ഏതൊ വ്യവഹരിക്കേണമെന്നില്ല. പക്ഷേ നല്ലകാര്യം പറയുന്നതായാൽ പണമില്ലെന്നാണു സാധാരണ മറുപടി. നിങ്ങളുൾ കത്താവിന്റെ ശ്രീഭണ്ഡാരമുതൽപിടിക്കാരും ശുദ്ധ പള്ളികളുടെ ഭാരവാഹികളും ആകുന്നു. രക്ഷിതവു വളരെ വിലമതിച്ചു വിധവയുടെ രണ്ടുകൊച്ചുകാളും നിങ്ങളുടെ പകലാണവന്നു വേരുന്നതു. അതുകൊണ്ടു കത്താവിന്റെ വഴിയെ നന്നാക്കുവീൻ. അവന്റെ ഉന്മൂലങ്ങളെ നേരെയാക്കുവീൻ. ദാസ്യവും നിന്തിവച്ചു കത്താവിന്റെ പണം നേർവഴിക്കു വിട്ടുവീൻ. അപ്പോൾ വേണ്ടുവോളവും അതിലധികവും പണം നമുക്കുണ്ടു. നല്ലമനസ്സുമാത്രം ഉണ്ടായാൽ ആർക്കു ഒരു നൊമ്പരവും കൂടാതെ അത്യാവശ്യസംഗതികൾ അനുയസന സാധിക്കാം. അങ്ങുറു ആയിരവും അതിലധികവും മുതലെടുപ്പുള്ള എത്രയൊ പള്ളികൾ നമുക്കു

ണ്ടു. ഒരങ്ങേക്കുമാത്രമെങ്കിലും സൗന്ദര്യമുള്ളതും ഒന്നു നിർത്തിവെച്ചു പള്ളികളുടെ അവസാനസരണം ഓരോ പുസ്തകം അച്ചടിക്കുക-
 മെന്നവിലുമാത്രം വിലയിരുത്തിവില്പിക്കുക. അടിക്കുന്നതിന്നു കോട്ട
 യത്തും പാഠ്യക്കുടയും പ്രസ്തുതയുണ്ടല്ലോ. പള്ളികൾക്കു നഷ്ടത്തി-
 നു വഴിയില്ല. മുമ്പേറു പണം ചിലവു ചെയ്യണമെന്നുമാത്രമേയുള്ളൂ.
 സമുദായരക്ഷക്കു അതും കൂടി നാം ചെയ്തുകൊള്ളണം. ഇതു പെട്ടി-
 യിലും ഇരുട്ടിലും പറയത്തക്കതൊ ഒരു പള്ളികാരും പറയുന്നതൊ
 അല്ല. ഈ സംഗതിയിൽ നി. വ. ടി. ശ്രീ. നിരണം മുതലായ ഇടവ-
 കളുടെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയും
 ബം. കോന്നാട്ടച്ചൻ അവർകളും പ്രത്യേകം ശ്രമിക്കണമെന്നാണു എ-
 ന്റെ അപേക്ഷ. പള്ളികളുടെ ശുദ്ധീകരണത്തിന്നു പുസ്തകങ്ങൾ തിരുത്തു-
 ടത്തു പള്ളികാരെ മുതലപ്പെടുത്തുക. തിരുമേനിയെ അതുനോനി-
 ശ്ചയിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു പുസ്തകം അടിക്കുന്നതിന്നു എന്റെ ഇ-
 ടവകളുള്ളി തയ്യാറുണ്ടു. അതുപോലെതന്നെ പലപള്ളികളും ഒരു-
 ത്തുകയും ചെയ്യും. ഈ കാര്യത്തിൽ തിരുമേനിയും അച്ചൻ ട്രഷ്യറി-
 യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സുറിയാനി പാഠവും ഒന്നുകൂടി ഉ-
 യഞ്ഞെഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതിലേക്കു സ്റ്റാമ്പുകൾ വെച്ചുശേഖരം ഉരുക്കി-
 ന്നും നമ്മുടെ അമ്പലത്തെ ബലപ്പെടുത്തുമെന്നും ആശിക്കാം.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച കാരണങ്ങളാൽ നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ
 അഭ്യുദയത്തെ കാക്കുന്നവർ സുറിയാനിപഠിപ്പു വർഗ്ഗവും ഹ-
 തമസമുദായിക്കും വേണ്ടശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്നു കർത്താവിനു ആശംസി-
 ച്ചു തക്കകാലം സമർപ്പിക്കുന്നു.

വിശേഷിച്ചും ഇഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വടകർ നന്നാ വീര-
 സത കാണിക്കുന്നു എന്നു പത്രികവഴിയായി തുടരെ പ്രസംഗങ്ങൾ ന-
 ടക്കുന്നു. ഉൾനാടുകളിലേക്കു ഒന്നു മാറിനോക്കിയാൽ തെക്കും ടി. ടി.
 എന്നിരുന്നാലും കാലോചിത ശുദ്ധപരിഷ്കാരം നമുക്കും ആവശ്യമാ-
 കുന്നു. ആലുവായിൽ ഒരു സ്കൂൾ സമാപിച്ചു നടത്തുന്നകാലത്തിൽ
 കെ. പി. എം. അവർകളുടെ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി
 യോജിക്കുന്നു. പിറവത്തും ഒരു സ്കൂളിന്നു ആവശ്യമുണ്ടു. അതിലേക്കു
 പിറവം മുളക്കുളം ഈ പള്ളികാർ ഉത്സാഹിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വ-
 സിക്കുന്നു. കടമററത്തു പള്ളികാർ നടത്തിവരുന്ന സ്കൂൾ ഒന്നുകൂടി
 ഉയർത്തി ഇടണമെന്നു അപേക്ഷ. ഉൾനാടുകളിൽ ഒരു ഹൈസ്കൂൾ
 സമാപിച്ചു നടത്തിക്കുന്നതു ചിരസാദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതിനാൽ
 തക്കകാലം ശിശുത്തരം ക്ലാസുകൾ ഏല്പെടുത്തയാൽ മതിയാകും. യ-
 മഹിമിതം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ.

ആരോമസ്സുറിയായിവാണിയിലെഴും സാരസ്വമെറ്റുന്നതാ-
 മൊരൊവാങ്ങു മധുവാസ്വദിച്ചുപരന്നെന്നേരൊട്ടു കീർത്തിക്കുവാൻ
 കൂറൊടെവരവും നമുക്കിനിത്യൻ ശ്രിയെശുവിൻദാസരാം
 മാറപ്രേമേതലായദിവ്യാരുളീടേണം വരണമേണമേ.

സി. സി. വർക്കി,

സൂചകങ്ങൾ.

വട്ടിപ്പണക്കേസു—ജൂറിൽ നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ രീജമെന്റു കൊണ്ടു മൊഴി കൊടുത്തുവരുന്നു. നവീകരണ തലവൻ ഹജരാക്കത്തതിനാൽ അധി മറ്റൊരാളായിരിക്കുന്നു.

കെ. എൻ. ഡി. അറുപതുകൾ—ജൂദേയം സഭാതാരകയിൽ പാരമ്പര്യത്തെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾക്കു ഞങ്ങൾ ഒടുവിൽ മറ്റൊരു പരമ്പരയെ പഠിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അജൂദേയം കഴിഞ്ഞതാരകയിൽ പേരേറിയവർക്കു പ്രസംഗം ഒരുലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അജൂദേയത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ അടുത്തിയ താരകകൾ ഏഴാം ഞങ്ങൾക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾ സമയത്തില്ലാത്തതുകൊണ്ടു മറ്റും താരക കിട്ടിയിട്ടില്ല. താരകയുടെ പ്രതികൾ കിട്ടണമെന്നു മുൻകൈയെടുത്തു ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കെ. എൻ. ഡി. അറുപതുകൾ ദയവു ചെയ്തു അജൂദേയത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ അടുത്തിയ താരക പ്രതികൾ അയച്ചുതരണമെന്നു ഞങ്ങളും കഴിപ്പോലെ നോക്കാനുണ്ടെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യാം. അഞ്ചുതലമുറിയിലുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായം അയച്ചുതരണമെന്നും ക്രമീകരിക്കുന്നവർക്കു ഞങ്ങളും ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണെന്നു അജൂദേയത്തെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ജൂലിയായും സ്മാരകവും—തകെവള്ളികൾ ജൂലിയായ്ക്കുവേണ്ടിയിട്ടുള്ളവയെന്നു ഉത്തരവെക്കുകയും കഴിഞ്ഞവകയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നവയെല്ലാം ഞങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നതുപോലെ വടക്കെ വള്ളികൾക്കും ഒട്ടും കുറയാതെയും കാണുന്നില്ലെന്നു അറിയിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. വടക്കുള്ള പ്രധാനവള്ളികളിൽ ജൂലിയായ്ക്കുവേണ്ടി വളരെ ഉത്തരവ് ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ടു. കോതമംഗലം, വടകര, കോലത്തേരി, വള്ളികര, കുറ്റപ്പാടി, കരിങ്ങാശ്ശി മുതലായ പ്രധാനവള്ളികൾ തീരുമാനിക്കേണ്ടതെല്ലാം കൂടുതൽ തുടങ്ങിയ യഥാർത്ഥം പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ഞാൻ മുഖ്യപ്പെടുത്തിയവർക്കു മനോഹരമായ ഉത്തരവുകൾക്കുവേണ്ടി അറിയിക്കുന്നതുപോലെ ഉത്തരവ് എന്നു സന്തോഷപൂർവ്വം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വേദാന്ത സ്മാരകം—വള്ളികൾക്കു കണ്ടത്തിൽ രാ-രാ. മാതൃക അറുപതുകൾക്കു മുമ്പെഴുതിയ ഒരു ലേഖനം മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസു സിജന്നാരിയോടുമേൽ സമാപിക്കുവാൻ തീർപ്പാക്കിയിരിക്കുന്ന വിവരം കഴിഞ്ഞവകയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. കോട്ടയത്തു ഒരു പ്രധാന കടംബത്തിൽനിന്നു ജൂറിൽ ഉപരിയായ ഒരു സ്മാരകം സമാപിക്കുവാൻ ആലോചിക്കുന്നതായും അതു ആലോചിക്കുന്നതിൽ ഒരു സിജന്നാരിയോടു സമാപനമായിരിക്കുവാൻ ജടയുണ്ടെന്നും തീർച്ചയായിട്ടുള്ളതായും ഒരു വിവരം ഉറപ്പായി പറവാൻ ഞങ്ങൾക്കു അറിവുണ്ടു. അതു കൂടാതെ കഴിഞ്ഞുപോയ രാ. രാ. ക്ലർക്ക് റെക്ടർ അറുപതുകൾക്കു മുമ്പെഴുതിയ സ്മാരകമായി വേദാന്ത സ്മാരകം മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസു സിജന്നാരിയോടു സംബന്ധിച്ചു സ്വന്തകയ്ക്കുവാൻ സമാപിക്കുവാൻ അജൂദേയത്തിന്റെ പുത്രനും ഹൈക്കോളജിയിൽ മിസ്റ്റർ ജേ. എൻ. ബി. എ. എൽ. അറുപതുകൾ കൂടി തീർപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നതായും സന്തോഷപൂർവ്വം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞവകയിലെ ഒരുലേഖനം വീണ്ടും ഏഴുതിയിരിക്കുന്നതു:—“മലയാളമിത്രത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ യാക്കോബ് ചാണ്ടിപാട്ടി അറുപതുകൾക്കു ജീവചരിത്രം പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ കോട്ടയം ചെറിയവള്ളിയിൽ കൈസമാനമുള്ള തോണ്ടുകുഴി കടംബത്തിൽ അജൂദേയം ജറിച്ചു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു പുനരുദ്ധരണത്തിലുള്ളതെന്നാൽ മുതലായ നവീകരണപ്രധാനികളുടെ സത്യവാഗ്ദാനങ്ങൾക്കു വിപരീതമായി കാണുന്നതിനാൽ പരമാർത്ഥം പെട്ടെന്ന് തീർത്തുവെന്നു മിത്രത്തോടു ഞാൻ ദുഃഖിച്ചിരുന്നതിന്നു മിത്രം ഒന്നു പറഞ്ഞുകാണിച്ചു. കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യം ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്ന കാരണങ്ങളാൽ സത്യത്താൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ മുതൽപോലെ മൊഴിയെ വിശ്വസിക്കുന്നതായാൽ മിത്രപത്രാധിപർ പൂജം പറഞ്ഞു എന്നു ഉറപ്പാക്കേണ്ടിവരുന്നു. അതു കൂടെ കററെന്നെന്നു തോന്നുന്നതിന്നു പത്രാധിപർ അറുപതുകൾക്കു മുമ്പെഴുതിയവകയ്ക്കുവേണ്ടി അറിയിച്ചതു. അജൂദേയത്തിന്റെ

പ്രശ്നം മുമ്പെ അനേകർക്കു കൂടി ഈ ജീവായി മൗനം നൽകിയതിൽ പലവിശേഷങ്ങൾ സുറിയാനികാർ അറിവേണ്ടവയായിട്ടുണ്ടു്. മരിച്ചുപോയ ആളിനുവേണ്ടി കുറ്റബോധം അഭ്യർത്ഥനയും സംബന്ധിച്ച പ്രസംഗവും ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതി കേൾക്കുന്നവർ;— പത്രോസ് അവസാനിച്ച ശതാബ്ദത്തിൽ അനേകം വർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സഭാജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായ ഉണർവിനെക്കാൾ പലതായി ഒന്നു പറയാനില്ല. നാം പത്രോസ് കൂടിയിരിക്കുന്ന ഒരു പള്ളിപോലെ ഒരുപള്ളി ശതാബ്ദം കഴിഞ്ഞു കാണ്മാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. അന്നു അവ എത്രക്കുറവായിരുന്നെങ്കിലും ശീതത്തിലും പരന്നിരുന്നു. ഇന്നൊ ദൈവാരാധനയ്ക്കു ഏറ്റവും ഭംഗിയായി ഉപയോഗിക്കുന്ന എത്രപള്ളികൾ രാജ്യത്തിൽ നേടുന്നില്ലെങ്കിൽ കാണ്മാൻ. വിശ്വാസത്തിൽ ഉണർവുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു ഉണ്ടാകാത്ത പേരായെന്നു. എന്നാൽ ജനാനുസ്മാവിന്റെ ഉണർവ്വെഴുത്തു സഭ മുഖേന നന്നെ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിലും എത്ര വാഴിക്കേണ്ടെന്നു അതിന്നു പൊതു സമ്മതം ഉണ്ടാകൂ. അതുകൊണ്ടു് ആത്മവിശ്വാസം കമ്പസ്മാരവും പാപമോചനവും കൊണ്ടു് ജ്ഞാനപ്രാപ്തിയും ശക്തിയും വീണ്ടും പത്രോസ് ഉറ്റുപിടിക്കുന്നു. ശുദ്ധ സൗകൃമത്തിൽ പ്രിസ്മവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടെന്നും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട സൗകൃമത്തിൽ പ്രിസ്മവിന്റെ പ്രദീപ്തം ചെയ്യുന്ന പെരിസ്മാറ്റിക്കപ്പെടുന്ന എന്നും ഉള്ള സത്യം സ്പഷ്ടമായി പത്രോസ് പരിചിതമാക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു ഉണർവുണ്ടായിരിക്കുന്നതിന്നും അത്യന്തം കൃതജ്ഞരായിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമായിരുന്നു പ്രസംഗ മുഖകം. അനന്തരം മരിച്ചുപോയ കെബിൾ എന്ന ആളിന്റെ കബറിൽ ഒരു ശിശുക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ നൂറും എപ്പോഴും രാജാവിന്റെ കൈയ്ക്കു് ആദ്യം നവീകരിച്ച അംഗീയപ്രാർത്ഥനപുസ്തകത്തിൽ നിന്നു മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനയും വേറെ തുല്യപ്രാർത്ഥനകളും ചൊല്ലിയതു കൂടാതെ, യാക്കോബായസുറിയാനികാർ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്ന മറ്റ് യാക്കോബിന്റെ കുറ്റബോധ തത്ത്വത്തിൽ നിന്നു, അനുഗ്രഹങ്ങളും ജഡത്തിന്റെയും ദൈവമായ കർത്താവിന്നു് അർപ്പിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ ഉപയോഗമായ എല്ലാവരെയും നീ അയക്കുക എന്ന ആത്മവിശ്വാസം മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിയാണു് ശിശുക്കു അവസാനിച്ചിട്ടുള്ളതു. മലയാളത്തു പന്ന അംഗീയാ ദീപ്തനരിമാർ ശബ്ദം കൊടുത്തു മറ്റ് യാക്കോബിന്റെ തത്ത്വം അറിയിക്കുകയും പ്രാർത്ഥനകളു കേൾക്കപ്പെടുത്തിക്കയും ചെയ്തു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വൈദികന്മാർ യഥാസമീപത്തിൽ യാക്കോബിന്റെ ക്രൂര ഉപയോഗത്തിന്റെ തുടർച്ചയിരിക്കുന്നു. ഇതു ഉപയോഗിച്ചവർ പാപത്തെ ദീപ്തനരിമാർക്കുവേണ്ടി അംഗീയാമർത്തിൽ ചേർന്നവർ. കാരണപുരിയെ ഉണ്ടാക്കിയതിന്റെ കീഴുള്ളവർ പള്ളികൾക്കു മുകളിൽ ഒന്നിലൊക്കെ അരിയായി സഭയിൽ നിന്നു “സുതാമൊല്ലാകപ്പെട്ടു” പട്ടകാരുമാണു. അംഗീയാസഭയിൽ അനുവദിക്കാവുന്ന ഈ ദൃഷ്ടതകൾ സുറിയാനി സഭയിൽ പാടില്ലെന്നു ബിഷപ്പോപ്പ വിതസൻ നിശ്ചയിച്ചതും മറ്റും ചെയ്യണമെന്നു പ്രസംഗിച്ചതും ഉത്തമവിശ്വാസത്താൽ ആയിരുന്നു എന്നു പഴയ മിത്രം പറഞ്ഞതിൽ തുടങ്ങിപ്പോലും പറയാൻ. ഇപ്പോൾ ഇതുകൊണ്ടു കാണ്മാം.

ജനീ വേറെതെക്കായും—ആഫ്രിക്കയിൽ നടന്നവരുന്ന യുദ്ധത്തിൽ സംഭവിച്ച ഒരു സംഗതി പട്ടാളത്തിലെ ഒരു അംഗീയാവാളന്റെ ഏതായിരിക്കുന്നതു കേൾക്കും. പാത്രിയെ കാണ്മാനെന്നു രോഗിയായിരുന്ന ഒരു പട്ടാളക്കാരൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു അദ്ദേഹം പാത്രീ മെമ്പ്രോസ്, രോഗിക്കു ഭീനം അത്യന്തമാണെങ്കിലും ഉപദ്രവം ഒന്നും കൊടുക്കുന്നതിനായിട്ടെങ്കിൽ സ്വസ്തുത വന്നേക്കാമെന്നു ഡാക്ടർ അഭിപ്രായമുണ്ടെന്നു ശിശുക്കു കാരൻ പറഞ്ഞു. പട്ടാളക്കാരൻ രോഗിയെ കണ്ടപ്പോൾ കമ്പസാരിക്കണമെന്നു അവനാണു് അറിയിച്ചു. കമ്പസാരം കഴിഞ്ഞു രോഗനംകളിച്ചപ്പോൾ, ഇനിക്കു ഭാഗ്യം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അടുത്തദിവസം കുറ്റബോധം കൊടുത്തു. ഇനിക്കു പുണ്യസമാധാനമായി എന്നു അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു. അന്നുമുതൽ അവന്റെ രോഗം ശമിച്ചതു കണ്ടി. പത്രോസ് അവൻ സ്വസ്തുനായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു.

മേല്പറഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ കേൾക്കും ജീവായി മൗനം നൽകിയ ചെമ്മൂക്കൊപ്പം എന്ന പത്രത്തിൽ നിന്നു കേൾക്കുന്നവരാണ്. ഇവകൊണ്ടു് ഇംഗ്ലീഷസഭയിലെ ഈ ചാലത്തെ പരിഷ്കാരസംഗ്രഹവും സുറിയാനികാർ പരിഷ്കരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ജീവിതത്തെ ദീപ്തനരിമാർ ചെയ്യുന്ന ശ്രമവും സംബന്ധിച്ചു വച്ച അനുഭവങ്ങളും വായനക്കാർക്കു തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയുണ്ടാകട്ടെ.

